

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

DOMÁCÍ NÁSILÍ A VYKÁZÁNÍ

Autor práce: Iva Martínková, DiS.

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: Mgr. Jiří Křenek

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2020

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z.ú.
Žižkova 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Iva Martínková

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost
Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě
Forma studia: Kombinovaná
Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Domácí násilí a vykázaní

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Domestic Abuse and Expulsion

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií
Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, titul): Mgr. Jiří Křenek

Datum zadání bakalářské práce: říjen 2019

CÍL BAKALÁŘSKÉ PRÁCE: Cílem teoretické části této bakalářské práce je zaměřit se na příčiny vzniku domácího násilí, předpokladům jeho vzniku, typického průběhu domácího násilí a možnosti jeho řešení. Cílem praktické části je zjistit, do jaké míry je užíván institut vykázaní a ve kterém kraji České republiky je využíván nejčastěji.

Student:
Iva Martínková

24. 10. 2019

Martínková

Vedoucí práce:
Mgr. Jiří Křenek

24. 10. 2019

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry:
doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.

18. 11. 19

RS

Prorektorka pro studium a vnitřní záležitosti:
RNDr. Růžena Ferebauerová

18. 11. 19

Ferebauerová

Pověřený rektor:
doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.

23. 11. 2019

J. Dušek



Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucího a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....
Iva Martínková, DiS.

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Jiřímu Křenkovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

MARTÍNKOVÁ, I. *Domácí násilí a vykázání: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2020. 64 s. Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Jiří Křenek

Klíčová slova: domácí násilí, oběť, ochrana před domácím násilím, pachatel, policie, vykázání

Tato bakalářská práce pojednává o problematice domácího násilí, popisuje jeho charakteristické znaky a druhy. Specifikuje osobnost oběti a pachatele domácího násilí, tedy osobnost ohrožené a násilné osoby. Dále popisuje, jak postupovat při zjištění přítomnosti domácího násilí, uvádí, na koho se s tímto problémem obrátit. Informuje o možnosti odborné pomoci osobám ohroženým domácím násilím. Další část této práce pojednává o právním vymezení domácího násilí, kvalifikaci a úkolech Policie České republiky při zjištění a následném řešení domácího násilí. V neposlední řadě se tato práce věnuje institutu vykázání, který s domácím násilím úzce souvisí, podmínkám jeho využití a subjektu, který vykázání v případě domácího násilí může využít.

ABSTRACT

MARTÍNKOVÁ, I. *Domestic abuse and expulsion: bakalářská práce*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2020. 64 p. Supervisor: Mgr. Jiří Křenek

Key words: domestic abuse, victim, safeguard against the domestic violence, perpetrator, police, expulsion

This bachelor thesis deals with the issue of domestic abuse. It describes characteristic features and types of domestic abuse. It specifies the personality of the victim and the perpetrator of domestic abuse, therefore the personality of the endangered and the violent person. It further describes how to proceed when domestic abuse is detected and tells us who to turn to for help. It informs about the possibility of professional assistance for people at risk of domestic abuse. Next part of this thesis deals with the legal definition of domestic abuse, qualifications and tasks of the Police of the Czech Republic in detection and subsequently addressing domestic abuse. Last but not least, this work deals with the institute of expulsion, which is closely related to domestic abuse, the conditions of its use and the subject who can use the expulsion in the case of domestic abuse.

Obsah

Úvod.....	9
1 CÍL A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	10
TEORETICKÁ ČÁST	11
2 POJEM DOMÁCÍ NÁSILÍ.....	11
2.1 Definice pojmu domácí násilí	11
2.2 Znaky domácího násilí	11
2.2.1 Klíčové znaky domácího násilí.....	12
2.2.2 Další znaky domácího násilí	13
2.3 Druhy domácího násilí	14
2.3.1 Projevy domácího násilí.....	14
2.3.2 Vývoj násilného vztahu	17
3 DOMÁCÍ NÁSILÍ V PRÁVNÍM SYSTÉMU ČESKÉ REPUBLIKY.....	19
3.1 Domácí násilí jako přešupek	19
3.2 Domácí násilí jako trestný čin.....	20
3.3 Další zákony zabývající se domácím násilím	21
4 OBĚŤ A PACHATEL DOMÁCÍHO NÁSILÍ.....	23
4.1 Oběť domácího násilí	24
4.1.1 Oběť	25
4.1.2 Dítě jako oběť	26
4.2 Pachatel domácího násilí.....	27
4.2.1 Typy násilných osob v domácím násilí.....	27
4.2.2 Povahové rysy násilných osob	29
5 VZNIK DOMÁCÍHO NÁSILÍ	30
5.1 Proč je obtížné domácí násilí ukončit	30

5.2	Základní rady pro osoby ohrožené domácím násilím	31
6	POMOC PŘI DOMÁCÍM NÁSILÍ	34
6.1	Sociální služby	35
6.2	Intervenční centra.....	36
6.3	Nejznámější organizace	36
6.3.1	Další organizace.....	38
7	VYKÁZÁNÍ	39
7.1	Koho lze vykázat.....	40
7.2	Odkud lze vykázat.....	40
7.3	Práva a povinnosti vykázané osoby a policisty	41
7.3.1	Práva vykázané osoby.....	41
7.3.2	Povinnosti vykázané osoby.....	41
7.3.3	Povinnosti policisty.....	42
7.4	Postup policie	43
	PRAKTICKÁ ČÁST	45
8	ANALÝZA DAT	45
8.1	Cíl analýzy	45
8.2	Výzkumná část	45
8.2.1	Statistiky Policie České republiky	46
8.2.2	Statistiky organizací zabývajících se domácím násilím	54
	Závěr	56
	Seznam použitých zdrojů	58
	Seznam příloh	60
	Seznam zkratk	61
	Seznam obrázků, tabulek a grafů	62

Úvod

Téma této bakalářské práce bylo zvoleno „Domácí násilí a vykázaní“. Domácí násilí je dlouhodobé, opakované a stupňující se násilí mezi blízkými osobami, páchané nejčastěji v rodinném prostředí. Jde tedy o opakované, dlouhodobé a jednotlivé útoky, nikoliv o jednorázovou akci útočníka. U tohoto druhu násilí může často dojít k pravidelnosti, bez přítomnosti jakýchkoli svědků. Forma násilí může být jak fyzická, psychická, tak i sexuální či ekonomická. Domácí násilí však nejčastěji začíná napadáním lidské důstojnosti, k čemuž se posléze přidávají i fyzické útoky. Běžně se však kombinují jednotlivé oblasti násilí. Domácí násilí bývá nejčastěji pácháno ze strany mužů, kdy však v dnešní době přibývá stále více případů, kde je násilnou osobou žena. Těchto případů se neobjevuje mnoho už jen z důvodu, že muži se takového jednání ze strany žen bojí přiznat a dále oznámit. Násilí páchané ženami na mužích totiž bývá pro veřejnost nepředstavitelné a nepochopitelné. V některých cizích zemích dokonce nemyslitelné. Především tam, kde je patriarchální uspořádání. V takovýchto zemích bývá násilí na ženách dokonce veřejně tolerováno a bráno za normální, obrácené postavení rolí je tak nemyslitelné. V domácím prostředí také dochází k častému násilí na dětech či seniorech.

Řada lidí se domnívá, že ženy zbytečně dráždí své manžele a selhávají v plnění manželských povinností či povinností matky, ženy, proto jsou týrány. Po přečtení této práce však bude tato domněnka vyvrácena. Lidé se taktéž domnívají, že k hrubému jednání agresora dochází pouze v souvislosti s požitím alkoholu nebo omamných či návykových látek. Požití alkoholu, omamných či návykových látek opravdu přispívá ke vzniku násilného chování, ale nejedná se o podmínku vzniku takového chování.

V České republice již nalezneme mnoho organizací, zaměřených na pomoc obětem domácího násilí a celkovou osvětu problematiky domácího násilí, protože domácí násilí nikdy samo od sebe neskončí, je třeba mu čelit. V souvislosti s domácím násilím často Policie České republiky využívá v souladu se zákonem o Policii České republiky institut a jedno z preventivních opatření, vykázaní, čímž po nějakou dobu oddělí násilnou, tedy vykázanou osobu od ohrožené osoby domácími násilím.

1 CÍL A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Tato bakalářská práce je rozdělena na dvě části, teoretickou a praktickou část. Cílem teoretické části této bakalářské práce je podat přehled poznatků o domácím násilí, určení právní kvalifikace, upřesnění projevů a typů domácího násilí, zaměření se na příčiny vzniku domácího násilí, předpoklady jeho vzniku, typický průběh domácího násilí a dále shrnutí přehledu organizací zabývajících se domácím násilím s možností odborné pomoci. Veškeré informace pro tuto práci jsou získávány z veřejně dostupných knižních publikací, zákonů a internetových zdrojů organizací zabývajících se domácím násilím. V neposlední řadě se teoretická část věnuje také institutu vykázaní, jako prostředku pomoci obětem domácího násilí, který je zakotven v § 44-47 zák. č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky. Cílem teoretické části je tedy formou metody interpretace podat ucelený přehled dané problematiky za využití odborné literatury, dalších knižních publikací, internetových zdrojů, vlastních zkušeností získaných sedmiletou praxí u Policie České republiky a studiem bezpečnostně právních činností.

Cílem praktické části této bakalářské práce je zjistit z dostupných zdrojů Policie České republiky a dalších organizací věnujících se osvětě a pomoci při domácím násilí, za využití statistické metody analýzy dat, do jaké míry je využíván institut vykázaní, ve kterém konkrétním kraji České republiky je využíván nejčastěji a která konkrétní skupina osob se nejčastěji stává ohroženou či násilnou osobou. Informace budou pomocí metody komparace mezi sebou porovnány a tím bude vytvořen ucelený přehled o vykázaní.

TEORETICKÁ ČÁST

2 POJEM DOMÁCÍ NÁSILÍ

Domácí násilí je nejrozšířenější formou násilí vůbec, přičemž do současné doby je formou nejméně kontrolovanou, a co do své frekvence a závažnosti nejvíce podceňovanou. *„Domácí násilí je pokládáno za poměrně zvláštní, samostatný fenomén. Mimořádnost přitom neplyne ani tak ze samotného násilí, ale spíš z toho, vůči komu a za jakých psychologických okolností je uplatňováno.“*¹

2.1 Definice pojmu domácí násilí

Termín domácí násilí není nikde přesně definován, lze jej však vysvětlit následovně:

Domácí násilí je způsob chování mezi blízkými osobami, jako jsou partneři, manželé či jiní příbuzní, kteří spolu sdílí společné bydlení, společný domov, přičemž jeden z nich uplatňuje moc a kontrolu nad tím, co dělá ten druhý.

Jedná se o dlouhodobé, opakované a ve většině případů o stupňující se násilí jednoho člena rodiny vůči jinému. Násilí, které je v rodinách v různých formách stále přítomno, nikdy nekončí.² Intenzita násilných incidentů u oběti často vede ke ztrátě schopnosti včas násilí zastavit a efektivně řešit narušený vztah. Postavení násilné a ohrožené osoby se v průběhu trvání jednání nemění, násilí je pouze jednostranné.

2.2 Znaky domácího násilí

Jedním ze znaků domácího násilí je především místo činu. Tímto se odlišuje od ostatních obdobných činů, jako například od sexuálního násilí. Domácí násilí se totiž

¹ ČÍRTKOVÁ, L. *Forenzní psychologie* (2004), s. 237, ISBN 80-86473-86-4.

² VITOUŠOVÁ, P., VEDRA, V., *Domácí násilí* (2018), s. 5, ISBN 978-80-86284-82-8.

odehrává především v domácím prostředí, ve společném obydlí za tzv. „zavřenými dveřmi“. Dalším znakem, díky kterému se domácí násilí odlišuje od ostatních činů, je vztah ohrožené osoby s pachatelem. Pachatel je v případě domácího násilí vždy známý. Nejčastěji se jedná o osobu, se kterou oběť neboli ohrožená osoba žije v blízkém či intimním vztahu. Domácí násilí se tedy odehrává mezi partnery, kteří spolu byli nebo stále jsou spojeni společným soukromím. Násilná a ohrožená osoba spolu často sdílí společné finance, děti, bydlení či okruh známých. Oběť domácího násilí je záměrně izolována od možnosti pomoci z vnějšího prostředí.³ Ohrožené osoby tak potřebují rychlou pomoc, podporu a ochranu.

2.2.1 Klíčové znaky domácího násilí

Klíčovými znaky domácího násilí jsou:

- **společné obydlí** (jedná se o nutný znak)
- **jednostranné rozdělení rolí** (domácí násilí neznamená společné napadání, hádky, rvačky, spory, kde se role ohrožené osoby a násilné osoby střídají, tedy nejde o tzv. „italskou“ domácnost)
- **dlouhodobost a opakování** (z jednoho útoku jakéhokoliv charakteru nikdy nelze určit, zda se již jedná o domácí násilí)

„Co není domácí násilí:

- *spor*
- *jednorázový incident*
- *vzájemné potyčky mezi partnery*

Domácí násilí je jednostranné, agresor a oběť si nikdy nemění role“⁴

³ ČÍRTKOVÁ, L. *Forezní psychologie*, (2004), ISBN 80-86473-86-4.

⁴ BUSKOTTE, A. *Z pekla ven: žena v domácím násilí*, (2008), s. 42, ISBN 978-80-251-1786-6.

„Agresor na svoji oběť útočí na soukromé půdě (nejčastějším místem činu je společný byt), eventuálně jinde v ústraní, kam nedosahuje veřejná kontrola.“⁵

„Domácí násilí má svou příznačnou dynamiku. Předchází mu často snaha izolovat partnera od ostatního sociálního okolí a omezování či přímo zakazování běžných kontaktů s přáteli a známými.“⁶

„V obecné rovině se jedná o patologický jev, kdy toto jednání je mnohdy tolerováno a hlavně tabuizováno. Veškeré jednání ze strany agresora je konáno tzv. za zavřenými dveřmi.“⁷

2.2.2 Další znaky domácího násilí

- **eskalace** (stupňování, tedy od urážek a nadávek se útoky stupňují k psychickému snižování lidské důstojnosti, až k fyzickým útokům či závažným trestným činům ohrožujícím život a zdraví ohrožené osoby)

- **neveřejnost** (útoky na ohroženou osobu probíhají především za zavřenými dveřmi bytu či domu, stranou od společnosti) později však může dojít k násilí téměř kdekoliv i na veřejnosti.

„Vlastní domácí násilí začíná drobnějšími výpady a útoky na partnera. Zatímco zaražená a zasažená oběť je zaskočená a má tendenci je omlouvat jako ojedinělé excesy, agresor stupňuje intenzitu své ataky a také zkracuje intervaly klidu (mizí fáze kání a slibů rodinné pohody).“⁸

⁵ ČÍRTKOVÁ, L. *Forezní psychologie*, (2004), s. 237, ISBN 80-86473-86-4.

⁶ ČÍRTKOVÁ, L. *Forezní psychologie*, (2004), s. 238, ISBN 80-86473-86-4.

⁷ KRÁLÍČKOVÁ, Z., Žatecká, E., David, R., Kornel, M. *Právo proti domácímu násilí*, (2011), s. 5, ISBN 978-80-7400-381-3.

⁸ ČÍRTKOVÁ, L. *Forezní psychologie*, (2004), s. 238, ISBN 80-86473-86-4.

2.3 Druhy domácího násilí

„Domácí násilí může mít mnoho forem a způsobů, které se mohou měnit. Jedná se tedy o proces, který se v čase vyvíjí. Jeho podstatou je uplatnění a upevnění moci násilné osoby nad obětí.“⁹

„Domácí násilí rozlišujeme i na partnerské a mezigenerační. Jako mezigenerační násilí můžeme chápat násilí směřující například od rodičů k dítěti. Jako partnerské násilí chápeme násilí mezi lidmi, kteří spolu mají intimní vztah. A samozřejmě neexistuje domácí násilí pouze v heterosexuálních vztazích, ale i v těch homosexuálních.“¹⁰

2.3.1 Projevy domácího násilí

- fyzické útoky

Fyzickým násilím mohou být jakékoli opakované projevy násilí mezi blízkými osobami, kdy je zde vždy jedna osoba obětí a druhá agresorem. Tyto útoky mohou vést k vážnému ohrožení života či zdraví jedince a dále velice negativně ovlivňují jeho psychiku.

Jedná se především o útoky typu: facky, pohlavky, bití, kopání, škrcení, tahání za vlasy, shazování na zem či natlačování na zed', omezování v pohybu apod.

- psychické útoky (emocionální útoky)

Psychické násilí může často souviset s násilím fyzickým. Většina případů domácího násilí začíná právě násilím psychickým, které vystupňuje v násilí fyzické. U psychického násilí však chybějí viditelná poranění, proto je tento druh násilí obtížně dokazatelný.

⁹ VITOUŠOVÁ, P., VEDRA, V., *Domácí násilí*, (2018), s. 5, ISBN 978-80-86284-82-8.

¹⁰ VARGOVÁ, B., POKORNÁ, D., TOUFAROVÁ, M., *Partnerské násilí*, (2008), s. 9, ISBN 978-80-86131-76-4.

Nejčastějšími psychickými útoky mohou být: křik na ohroženou osobu, urážky, neustálé ponižování, zesměšňování, kritizování, kontrola telefonu či e-mailů, osobní kontrola, vyhrožování, zastrašování, ničení osobních věcí apod.

- sexuální útoky

Sexuální útoky se stejně tak jako psychické útoky obtížně dokazují. Odehrávají se v intimním životě a beze svědků.

V tomto případě se nejčastěji jedná o: nucení k sexuálním aktivitám pod pohrůžkou, vynucování nepříjemných sexuálních praktik, znásilňování apod.

- sociální násilí

Sociální násilí lze částečně zařadit i mezi násilí psychické. Zaměřuje se zejména na postavení oběti a prostředí, ve kterém se nachází.

Sociální násilí se především projevuje jako: zakazování kontaktů a styků s rodinou, přáteli a kolegy, tedy izolace oběti od okolí, znemožnění přístupu k mobilnímu telefonu, televizi, internetu, zákaz vycházení z bytu, celkový neustálý dohled nad celým životem.

- ekonomické násilí

Jedná se o kontrolu nad finančními prostředky. Mívá i povahu zákazu docházení do zaměstnání. Ekonomické násilí se nejčastěji projevuje: uplatňováním ekonomické kontroly, nucením odevzdávání peněz, nucením k přepisu majetku, zamezení disponování finančními prostředky, kontrolou vydávání peněz apod.¹¹

- stalking

S domácím násilím může taktéž souviset násilí ve formě tzv. „stalkingu“, což představuje nebezpečné pronásledování osoby.

Stalking je anglický pojem, pod který se zatím shrnují různé varianty pronásledování. Je považován za relativně moderní fenomén.

¹¹ VITOUŠOVÁ P., VEDRA, V., *Domácí násilí*, (2018), s. 5, ISBN 978-80-86284-82-8.

Hlavním znakem stalkingu je „*Obsesivní fixace známého nebo neznámého pachatele na určitou osobu, kterou pak obtěžuje systematicky a úporně nevyžádanou a nechtěnou pozorností.*“¹²

Při stalkingu nejčastěji pachatel svou vyhlédnutou oběť pronásleduje SMS zprávami, telefonicky, či přibližováním a vtíráním se do její blízkosti. Pachatel oběť sleduje, projevuje se zastrašujícím či obtěžujícím chováním, které snižuje kvalitu života oběti a ohrožuje její bezpečnost. Nečastější příčinou takového pronásledování bývá údajný nebo skutečný obdiv či láska nebo také zloba či nenávist.

*„Násilí je jako plíživí se had, jako nebezpečný jed, který se vám dostává pod kůži... Nejdříve vám naruší sebevědomí a pak docílí toho, že si sebe přestanete vážit úplně. Čím déle budete v násilném prostředí žít, o to hlouběji se k vám dostanou jeho příšerné důsledky. Násilí má totiž většinou mnoho času začít skutečně a intenzivně působit, protože mnoho žen dává svým manželům nové a nové šance ve víře v lepší zítřky.“*¹³

Obr. 1: Obrázek časopisu Finmag k celosvětové ceně domácího násilí¹⁴



¹² ČÍRTKOVÁ, L. *Forezní psychologie*, (2004), s. 225, ISBN 80-86473-86-4.

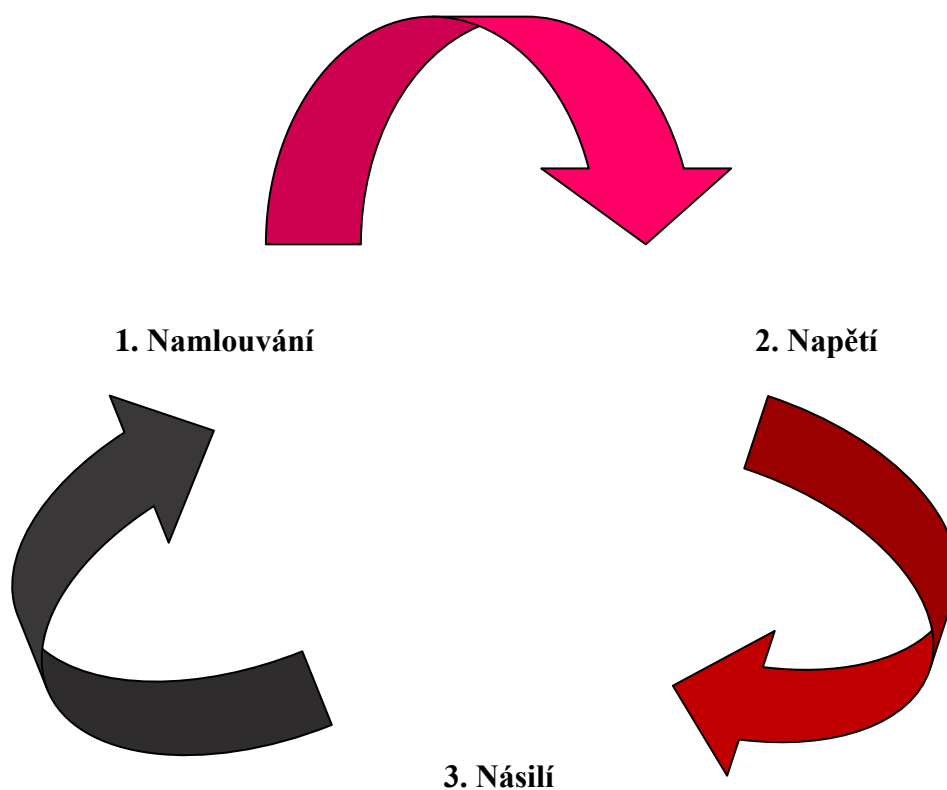
¹³ BUSKOTTE, A. *Z pekla ven: žena v domácím násilí*, (2008), s. 77, ISBN 978-80-251-1786-6.

¹⁴ FINMAG, *Domácí násilí*, [online], 2019-03-05 dostupné z www.finmag.penize.cz/kaleidoskop.

2.3.2 Vývoj násilného vztahu

Vývoj vztahu, v němž následně násilí propukne, můžeme představit na modelu tří N. V rámci tohoto modelu, rozlišujeme tři fáze (viz obrázek 2):¹⁵

Obr. 2: Model tří N¹⁶



¹⁵ ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. a kol. *Domácí násilí*, (2011), s. 82, ISBN 978-80-7367-690-2.

¹⁶ Obr. 2: Vlastní tvorba dle předlohy v knize, ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. a kol. *Domácí násilí*, (2011), s. 82, ISBN 978-80-7367-690-2.

Vysvětlení jednotlivých fází:

- fáze namlouvání:

V této fázi si budoucí násilník namlouvá budoucí potencionální oběť, věnuje jí velkou pozornost, dary, květiny. Potencionální oběť, tedy objekt zájmu násilníka se v tuto chvíli domnívá, že jde o ideálního partnera. V tomto domnění žena či muž nevnímají varovné signály ve formě žárlivosti. Pokud si k tomuto blízké okolí dovolí vyjádřit jakékoli pochybnosti, většinou se to stává důvodem pro izolaci ohrožené osoby od veřejnosti, kamarádů.

- fáze napětí:

Pomalu ale jistě se vkrádá do vztahu, postupně narůstá, až nekontrolovatelně přejde v násilí. Při prvním silném výbuchu/excesu bývá ohrožená osoba v šoku a nechápe, kam zmizel její ideální partner. Ohrožená osoba bývá zmatená a násilná osoba tohoto momentu využívá k obhajování svého chování, omlouvám, slibům apod. Oběť si tak opět začne namlouvat, že vše bude v pořádku. Nebývá tomu tak.

- fáze násilí:

Násilná osoba začne postupně ovládat život oběti, až nakonec ovládne i ji samotnou. Násilí se stává v nejrůznějších podobách nástrojem pro udržení kontroly a moci nad obětí domácího násilí. Ohrožená osoba se snaží násilníkovi ve všem vyhovět a tím změnit jeho reakce, což se však nemůže podařit. Oběť se snaží být poslušná, ochotná, ponižuje se.¹⁷

¹⁷ ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. a kol. *Domácí násilí*, (2011), s. 82-86, ISBN 978-80-7367-690-2.

3 DOMÁCÍ NÁSILÍ V PRÁVNÍM SYSTÉMU ČESKÉ REPUBLIKY

Bez ohledu na to, kdo domácí násilí oznámí, může policie zahájit šetření pro podezření ze spáchání přestupku nebo trestného činu.

Jednání násilné osoby může být vyhodnoceno jako přestupek nebo také jako trestný čin a to v závislosti na době trvání násilného jednání a jeho intenzitě. V tomto případě se prověřuje různá řada detailů, včetně tvrzených skutečností, nebo věrohodnost osob.

Obr. 3: Právní systém¹⁸



3.1 Domácí násilí jako přestupek

Domácí násilí bývá často kvalifikováno jako přestupek proti občanskému soužití dle § 7 zákona č. **251/2016 Sb.** o některých přestupcích. Jsou zde totiž specifikovány

¹⁸ Fotografie internetového portálu Estav.cz, [online], 2019-03-14, dostupné z www.estav.cz.

přestupky týkající se hrubých urážek, ublížení na zdraví, vyhrožování, schválnosti či jiné hrubé jednání.

V tomto případě je třeba souhlas ohrožené osoby pro projednání přestupku násilné osoby. Výjimku tvoří pouze přestupky, které byly důvodem pro vykázání nebo byl-li spáchán přestupek proti osobě mladší 18 let.

V této fázi si oběť domácího násilí své oznámení většinou rozmyslí a věc dále nechce řešit. Řízení o přestupku totiž obvykle probíhá formou ústního jednání, při kterém je přítomna ohrožená i násilná osoba zároveň.

V rámci řízení o přestupku může být násilné osobě uložena povinnost nahradit vzniklou škodu, správní trest (např. v podobě napomenutí či pokuty) nebo ochranné opatření (např. povinnost zdržet se styku s určitou osobou, podrobit se programu pro zvládání agrese a násilného chování).

3.2 Domácí násilí jako trestný čin

Pokud jednání násilné osoby dosáhne intenzity trestného činu, bývá kvalifikováno ve smyslu § 199 Trestního zákoníku č. **40/2009 Sb.**, jako týrání osoby žijící ve společném obydlí. V tomto případě není třeba souhlasu poškozeného k trestnímu stíhání pachatele, tedy ohrožená osoba nemůže zastavit nebo ovlivnit, zda bude proti pachateli vedeno trestní řízení.

Tento trestný čin se od přestupku liší průměrnou délkou trvání. Ta se zpravidla u přestupku pohybuje do 3 měsíců a u trestného činu kolem 6 měsíců. V případě trestního řízení existuje řada institutů, které mohou zmírnit riziko vzniku druhotné újmy ohrožené osoby, jako například výslech policistou stejného pohlaví, předběžné opatření zakazující stíhané osobě styk s poškozeným a vstup do společného obydlí, výslech u hlavního líčení bez přítomnosti obžalovaného apod. S ohledem na vyšší závažnost trestného činu hrozí pachateli oproti přestupkovému řízení vyšší trest.

Dalším trestným činem, který často s domácím násilím souvisí, je stanoven v § 198 Trestního zákoníku, jako týrání svěřené osoby. Jedná se takřka o stejný případ, jako u týrání osoby žijící ve společném obydlí, kdy se však v tomto případě jedná o osobu, která je v péči nebo výchově násilné osoby.

Dalším trestným činem v této oblasti často bývá nebezpečné vyhrožování dle ustanovení § 353 Trestního zákoníku. Násilná osoba vyhrožuje oběti usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může v ohrožené osobě vzbudit důvodnou obavu o svůj život a zdraví.

Nebo již výše zmiňovaný stalking, který je v zákoně skryt v § 354 Trestního zákoníku, pod názvem nebezpečné pronásledování. Zde se jedná o dlouhodobé pronásledování, vyhrožování, vyhledávání osobní blízkosti, vytrvalé kontaktování prostřednictvím různých komunikačních prostředků nebo omezování v obvyklém způsobu života, kdy toto jednání je způsobilé vzbudit v ohrožené osobě důvodnou obavu o život nebo zdraví

S domácím násilím mohou být samozřejmě spojeny i další trestné činy, zejména proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti.¹⁹

3.3 Další zákony zabývající se domácím násilím

Zákon č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních, zejména §§400-414 pojednávají o předběžném opatření, popisují, kdy je možné předběžné opatření vydat, náležitosti návrhu na předběžné opatření, účastníky, lhůty rozhodnutí, předmět rozhodnutí, trvání rozhodnutí, odvolací řízení, zánik a zrušení předběžného opatření.

Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách. Tento zákon upravuje pomoc fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci. Podrobněji bude zmiňován níže v souvislosti s pomocí oběti trestného činu v nepříznivé sociální situaci.

¹⁹ Kolektiv autorů, *Trestní předpisy*, (2018), s. 55-58, 95-96 ISBN 978-80-7488-292-0.

Zákon č. 45/2013 Sb. o obětech. Tento zákon upravuje práva obětí trestných činů a podporu subjektů poskytujících pomoc obětem trestných činů.

Zákon č. 89/2012 Sb. nový občanský zákoník. Domácí násilí je zde upraveno ve zvláštních ustanoveních proti domácímu násilí v paragrafech 751-753, které se týkají rodinného práva, konkrétně manželství. Tento zákon se v souvislosti s manželstvím a domácím násilím vztahuje zejména na společné bydlení. Dále je domácí násilí zmiňováno v závěrečném ustanovení § 3021, kde je uvedeno, že výše zmiňované paragrafy se netýkají pouze manželů ale i jiných společně žijících osob.

Domácím násilím, respektive vykázaním, které s domácím násilím úzce souvisí, se taktéž zabývá **zákon č. 273/2008 Sb.** O Policii České republiky. Tímto tématem se konkrétně zabývají paragrafy 44-47, které budou blíže vysvětleny v kapitole o vykázaním.

4 OBĚŤ A PACHATEL DOMÁCÍHO NÁSILÍ

Kdo může být obětí a kdo pachatelem domácího násilí?

„Neexistuje pouze jediný typ násilné či ohrožené osoby. Naopak jde o osoby různého vzdělání či sociálního postavení.“²⁰

Obr. 4: Domácí násilí na mužích²¹



Domácí násilí se děje mezi osobami sdílejícími společnou domácnost a nejčastěji se odehrává mezi partnery, ať už heterosexuálními nebo homosexuálními. *„Násilí do takového vztahu může proniknout náhle a nečekaně v důsledku nějakého silného spouštěcího faktoru, jako je ztráta zaměstnání násilné osoby apod., obvykle se to ale děje nenápadně a plíživě.“²²*

²⁰ VITOUŠOVÁ P., VEDRA, V., *Domácí násilí*, (2018), s. 6, ISBN 978-80-86284-82-8.

²¹ WOMAN ONLY, *Domácí násilí na mužích*, [online] 2019-03-04, dostupné z www.womanonly.cz.

²² ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. a kol., *Domácí násilí*, (2011), s. 82, ISBN 978-80-7367-690-2.

4.1 Oběť domácího násilí

Viktimologie

Vědním oborem, který se zabývá obětí, vztahy mezi obětí a pachatelem, pomocí oběti a v neposlední řadě prevencí viktimizace, tedy způsoby ochrany potenciální oběti před kriminalitou je kriminologie. Jedná se o relativně novou disciplínu. „Zajímá ji, jakou roli hraje oběť v motivaci pachatele a jakým způsobem se „spolupodílí“ na interakci v průběhu trestného činu. Nejde přirozeně o to, zatížit oběť určitou spoluvinou, a tím omlouvat a odbřeměnit pachatele. Pěstování viktimologie směřuje k vypracování poznatků o tom, jak se lze účinně vyhnout roli oběti a jakými preventivními opatřeními lze snížit riziko ohrožení na minimum. Vedle informací o bezpečném chování se v rámci viktimologie zkoumá problematika právní a psychologické pomoci obětem trestných činů.“²³

Viktimizace

„Viktimizací se míní proces poškozování a způsobování újmy, čímž se fakticky z jedince stává oběť určitého trestného činu. Viktimizace začíná, ale zpravidla nekončí vlastním útokem na oběť. Běžně se rozlišují **dvě fáze viktimizace**:

-primární (újma způsobená pachatelem a vznikající jako přímý, bezprostřední důsledek trestného činu)

-sekundární (újma vznikající v důsledku reakcí formálních instancí sociální kontroly nebo neformálního sociálního okolí, např. druhotné psychické poškozování oběti tím, jak na událost reaguje nejbližší okolí, nebo traumatizující projednávání věci před soudem.“²⁴

„Obecně vzato představuje viktimizace silně stresující událost, která je nenadálá, neočekávaná, svévolná, a nepředvídatelná. Vyznačuje se tím, že:

-je prakticky nemožné se na ni dopředu připravit,

-je nesmírně obtížné se s ní rozumově vypořádat

²³ ČÍRTKOVÁ, L. *Forenzní psychologie*, (2004), s. 111, ISBN 80-86473-86-4.

²⁴ ČÍRTKOVÁ, L. *Policejní psychologie*, (2004), s. 189, ISBN 80-7178-931-3.

-bývá často téměř nemožné se jí vlastním přičiněním vyhnout.²⁵

4.1.1 Oběť

Ve většině případů se do 90. let stávaly obětí domácího násilí především ženy. Jedná se o 92 až 98% žen z celkového počtu obětí. Podle poradenských center se počet mužských obětí domácího násilí pohybuje v intervalu 2 až 5%. Koncem 90. let se však tyto statistiky začínají měnit.

Domácí násilí však silně traumatizuje oběť bez ohledu na to, jakého je pohlaví. Mnohdy opomíjenými oběťmi domácího násilí jsou taktéž bohužel i děti.²⁶

Ohroženou osobou může být tedy kdokoliv, především se jedná o manželku, manžela, družku, druha, bývalí manželé dále žijící ve společné domácnosti, děti žijící v tomto vztahu, senioři žijící ve společném bytě nebo domě se svými dětmi nebo vnoučaty, osoby zdravotně postižené a odkázané na pomoc blízkých osob.

Domácí násilí se děje mezi osobami sdílejícími společnou domácnost a nejčastěji se tak odehrává mezi partnery.

Oběť domácího násilí trpí poměrně dlouho, než se odhodlá zavolat pomoc.

Ochota oběti spolupracovat při poskytnutí pomoci při domácím násilí je kolísavá. Oběť spolupracuje a pomoc přijímá těsně po incidentu. Vzhledem k citovým, ekonomickým a jiným vazbám na násilnou osobu je v neustálém strachu z budoucnosti, často tak mění své výpovědi a snaží se uvěřit ve změnu násilné osoby.

Vysvětlení pojmů:

-**Přímá oběť** je osoba, proti které směřuje fyzické, psychické nebo jiné násilí ze strany pachatele.

²⁵ ČÍRTKOVÁ, L. *Policejní psychologie*, (2004), s. 191, ISBN 80-7178-931-3.

²⁶ ČÍRTKOVÁ, L. *Forezní psychologie*, (2004), s. 242, ISBN 80-86473-86-4.

-**Nepřímá oběť** je osoba, která je přímo přítomna domácímu násilí, ale není proti ní násilí přímo směřováno.

-**Zvlášť zranitelná oběť**, je oběť, jak je již v názvu uvedena „zvlášť zranitelná.“ Jedná se především o děti (tj. oběti mladší 18 let), osoby s fyzickým, mentálním, nebo psychickým handicapem nebo jiným smyslovým poškozením, nebo osoby vysokého věku. Dále se jedná o osoby, které se staly obětí trestného činu obchodování s lidmi dle § 168 trestního zákoníku, oběti trestného činu v sexuální oblasti, trestného činu zahrnující nátlak, násilí nebo pohrůžku násilí, trestného činu spáchaného pro příslušnost k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob nebo oběti trestného činu ve prospěch organizované zločinecké skupiny, jestliže je zde zvýšené nebezpečí způsobení druhotné újmy.²⁷

4.1.2 Dítě jako oběť

Ve většině domácností, kde dochází k domácímu násilí, jsou přítomny i děti. Domácímu násilí jsou buď přítomny, nebo se sami stávají přímou obětí domácího násilí.

U takovéto oběti může mít domácí násilí za následek:

-**psychické projevy**, jedná se o pocity bezmoci, strach, úzkost, zmatek, deprese apod.

-**psychosomatické projevy**, jedná se o nespavost, bolesti břicha, hlavy, poruchy příjmu potravy, zvýšená nemocnost apod.

-**projevy v chování**, které se projevují verbálně, fyzickou agresí, poruchou učení, vyrušováním, útekami z domova, dožadováním se pozornosti apod.

²⁷ Policie České republiky, *Zvlášť zranitelné oběti*, [online], 06-03-2019, dostupné z www.policie.cz.

4.2 Pachatel domácího násilí

Rozhodne-li se osoba ohrožená domácím násilím s tímto problémem svěřit, obvykle narazí na nedůvěru ze strany okolí. Okolí nevěří zejména z důvodu, že pachatel domácího násilí se na veřejnosti projevuje jako vzorný manžel, rodič, pracovník a jen těžko lze uvěřit, že za zavřenými dveřmi je tomu jinak.

Je zřejmé, že nejčastější příčinou domácího násilí je povaha partnera či partnerky a dalším vlivem často bývá požití alkoholu, psychické onemocnění či domácí nedorozumění. Vinu za své násilné činy obvykle svalují na oběť nebo právě ovlivnění alkoholem či drogami.

4.2.1 Typy násilných osob v domácím násilí

Psychologie v rámci domácího násilí rozlišuje 5 typů pachatele:

1. Socializovaný typ (normální)
2. Neurotický typ
3. Psychopatický typ
4. Mentálně nedostačivý typ
5. Psychotický typ

Socializovaný typ:

Nejlépe tuto osobnost vystihuje přívlastek normální. Jeho chování a prožívání je pro veřejnost srozumitelné. Reakce na spáchaný trestný čin odpovídají běžným představám (lítost, smutek, obavy o svou budoucnost, očekávání reakce okolí apod.) U tohoto typu osoby spáchaný skutek znamená vybočení z dosavadní životní cesty.

Neurotický typ:

U tohoto typu násilné osoby se vyskytují časté neurotické potíže, jako zvýšená slabost, poruchy přijímání potravy, deprese, hysterické reakce atd. Veškeré tyto

neurotické potíže se promítají do motivace i do způsobu spáchání. Typický neurotický pachatel je převážně mladého věku a pochází převážně ze středních vrstev, které jsou dobře materiálně zajištěny. Jeho následné kriminální jednání pak bývá zpravidla protestem proti rodině, ne proti společnosti celkově. Při kriminálním jednání jedná amatérsky, zanechává po sobě zřetelné stopy, útěk je chaotický.

Psychopatický typ:

Jedná se o jedince, který se projevuje svéráznými, nápadnými a zvláštními projevy chování a prožívání. Konkrétně psychopatie je odborně označována jako trvalá porucha osobnosti. U tohoto jedince si i laik povšimne, že se dotýčný vymyká běžnému standardu. Pachatelé tohoto typu bývají ve svém okolí považováni za podivíny, jednají agresivně a impulzivně.

Mentálně nedostačivý typ:

Jedná se o typ člověka, jehož vyznačuje nízká inteligence a jeho obecné rozumové schopnosti jsou nižší, než je obvyklé. Pachatel má omezenou slovní zásobu a používá jednoduché věty. Trestná činnost pachatele tohoto typu nebývá promyšlená, naopak je jednoduchá, pachatel se často nechává ovlivnit názory druhých.

Psychotický typ:

Jedná se o pachatele, který v době spáchání trestného činu trpí nějakou z nejtěžších duševních onemocnění, tedy psychózou. Dopustí-li se pachatel tohoto typu kriminálního činu, jedná se většinou o násilný trestný čin. Motivace tohoto typu člověka je nepochopitelná a často zvrácená.²⁸

Obecné rozdělení pachatele domácího násilí:

-**Domácí násilník**, což bývá pedant, pro okolí slušný člověk, osoba dvojí tváře.

-**Stresovaný slaboch**, sám potřebuje pomoci, prožívá vlastní krizi, odreagovává se na partnerovi.

²⁸ ČÍRTKOVÁ, L., *Forenzní psychologie*, (2004), s. 68-74, ISBN 80-86473-86-4.

-**Ztroskotaný alkoholik**, veškeré situace řeší konzumací alkoholu, pod jehož vlivem má větší sebevědomí.

-**Nepolepšitelný násilník**, konflikty jinak než násilím řešit již neumí, násilím na partnerovi se odreaguje.

4.2.2 Povahové rysy násilných osob

Mezi povahové rysy násilné osoby patří zejména impulzivnost, egocentrismus, schopnost manipulovat druhými, absence empatie, pocitů viny a studu, tolerance. Násilné osoby také pohrdají slabými.

5 VZNIK DOMÁCÍHO NÁSILÍ

Pro vznik domácího násilí existují určité rizikové faktory, kterými mohou být osobnostní dispozice. Jedná se o vrozené či získané sklony k tomu stát se násilným člověkem nebo ohroženým jedincem, který podléhá manipulacím a týrání. Jedním z rizikových faktorů může být přejímání vzorců chování z dětství. Člověk, který byl v dětství vystaven násilí mezi svými rodiči, nevědomě přejímá způsob takového chování, které následně přenáší do své vlastní rodiny. Jedná se tedy o naučené chování při řešení stresových situací a řešení konfliktů. Dalším rizikovým faktorem jsou sociálně patologické vlivy, což jsou určité krizové situace. Těmito situacemi mohou být například ztráta zaměstnání, problémy s dluhy, bydlením, které dokážou vznik domácího násilí spustit. Silný vliv na vznik domácího násilí má ovšem i závislost na alkoholu, drogách či výherních automatech.

„Zdá se, že násilné chování se opravdu může předávat po celé generace. Studie, která byla provedena na 4000 žen v New Yorku, ukazuje, že 80 % agresorů bylo samo v dětství týráno nebo bylo svědky násilí na vlastní matce.“²⁹

Domácí násilí zasazuje hluboké rány do sebeúcty a sebedůvěry oběti, vytváří u ní pocit naprosté bezmoci. Neřešené domácí násilí tak může vést k závažným trvalým zdravotním následkům. Proto je vždy důležité uvědomit si, že domácí násilí samo od sebe nikdy neskončí, naopak má nebezpečnou tendenci zhoršovat se.

5.1 Proč je obtížné domácí násilí ukončit

Domácí násilí je obtížné ukončit z mnoha důvodů. Jedním z nejhlavnějších důvodů je, že domácí násilí není stále přítomno. V těchto případech získává oběť znovu naději, že násilná osoba nemůže být tak špatná. Dalším důvodem bývá to, že ohrožená osoba si bez svého partnera, tedy násilné osoby nedovede představit žít, i přestože si uvědomuje nedokonalost vztahu a určitého problému v něm. Další

²⁹ CONWAY L., *Domácí násilí*, (2007), s. 54, ISBN 978-80-00-01550-7.

problém nastává v důsledku strategie násilné osoby, kdy se ohrožená osoba často nachází bez rodiny, přátel či vlastních prostředků, které by jí dokázaly pomoci se osamostatnit. Jedním z hlavních důvodů taktéž často bývá rodinné propojení, tedy společné děti či společné bydlení. V případě, že násilná osoba při svém jednání používá výhrůžky, může být dalším důvodem obtížného odchodu ze vztahu strach z následků odchodu.³⁰

Obr. 5: Láska podle agresora³¹



5.2 Základní rady pro osoby ohrožené domácím násilím

„Vše začíná u samotné ohrožené osoby. Prvních pár kroků, které musí na své cestě bezpečí učinit, jsou ty nejtěžší.“³²

³⁰ VITOUŠOVÁ P., VEDRA, V., *Domáci násilí*, (2018), s. 6-8, ISBN 978-80-86284-82-8.

³¹ ROSA Centrum pro ženy, *Láska podle agresora*, [online], 2019-03-12, dostupné z <http://rosa-os.cz/laska-podle-agresora/#prettyPhoto>.

³² VITOUŠOVÁ P., VEDRA, V., *Domáci násilí* (2018), s. 12, ISBN 978-80-86284-82-8.

Je důležité, aby si ohrožená osoba co nejdříve uvědomila, co se děje a že vše, co se jí odehrává, není její vina. Za násilí je odpovědný vždy ten, kdo jej páchá. Musí si uvědomit, že násilnou osobu a její chování nedokáže změnit i přes svou ochotu mnohé obětovat. Dále si musí uvědomit, že domácí násilí rozhodně samo neskončí a může mít dopad i na děti žijící ve společné domácnosti, které od nich přebírají zkušenosti pro svůj vlastní budoucí vztah. Setrvání ve vztahu, ve kterém probíhá domácí násilí, neohrožuje pouze ohroženou osobu a přítomné děti ale i samotnou násilnou osobu, která bude své násilí stupňovat až do okamžiku, kdy za následky svého chování a jednání ponese trestní odpovědnost. Ukončení domácího násilí je tedy v zájmu nejen ohrožené osoby a dětí ale i násilné osoby.

Lze tak říci, že ohrožená osoba se musí pokusit sebrat veškeré síly, vzchopit se a začít věc řešit, nikoliv omlouvat násilnou osobu, ač se jedná o osobu velmi blízkou. Musí se naučit vážit si sama sebe, být sama sebou a nenechat se omezovat, kontrolovat ani ponižovat. Musí tedy stát za svými názory a nesmí se nechat vyprovokovat k násilí, protože to plodí jen další násilí. Velkou pomocí může přinést to, že se ohrožená osoba má se svým problémem komu svěřit. Sdělené informace mohou pomoci nejen při hledání řešení, ale následně můžou sloužit i jako svědecká výpověď.

Občanské sdružení ROSA radí obětem, jak se chovat v případě domácího násilí:

V případě bezprostředního útoku:

- v případě napadení ihned kontaktovat linku Policie ČR 158 nebo tísňovou linku 112
- do příjezdu hlídky policie na místo neodklízet žádné případné stopy po násilí
- s policií se snažit hovořit v jiné místnosti, tedy bez přítomnosti násilné osoby
- v případě fyzického napadení vyhledat lékaře a nechat si vyhotovit lékařskou zprávu
- pokud je to možné, zadokumentovat svá zranění (fotografie)
- odejít k rodině, známým či do specializovaného centra nebo azylu
- neodcházet bez dětí

V případě dlouhodobého násilí:

- nestydět se za vzniklou situaci a vyhledat odbornou pomoc, kontaktovat specializované středisko
- neomlouvat násilí a neobviňovat se z něj
- oznámit jednání násilné osoby Policii České republiky
- informovat osobu, které oběť věří
- vysvětlit situaci dětem, aby ji pochopily
- vyvarovat se zbytečnému pomlouvání násilné osoby před dětmi
- být připraven na případný útok tak, aby nedošlo k ohrožení sebe nebo dětí
- řešit domácí násilí, protože samo nepřestane, naopak má tendenci stupňovat se
- důvěřovat si, opakovaně docházet k psychosociálním konzultacím, které pomohou pochopit specifika domácího násilí³³

³³ ROSA Centrum pro ženy, [online], 12-03- 2019, dostupné z www.rosa-os.cz.

6 POMOC PŘI DOMÁCÍM NÁSILÍ

V současné době se v České republice nachází hned několik organizací zabývajících se problematikou domácího násilí, které vznikaly již v 90. letech, se záměrem pomoci obětem domácího násilí. Obětem poskytují nonstop a zdarma včasnou a odbornou pomoc, zaručují anonymitu oběti. V těchto organizacích pracují obvykle odborníci jako právníci, psychologové, psychiatři, sociální pracovníci či terapeuti.

Organizace mají zřízeny nonstop linky a internetové stránky pro využití okamžité pomoci či získání informací v jakoukoliv denní i noční dobu. Pro oběti bez přístupu k internetovému poradenství existují ve větších městech naší republiky i speciální pracoviště, poradny, ve kterých lze taktéž anonymně kontaktovat pracovníka zabývajícího se problematikou domácího násilí, který poskytne potřebné informace či potřebnou pomoc oběti.

V organizaci zabývající se domácím násilím lze společně s odborníky připravit plán, jak co nejbezpečněji ukončit násilný vztah. Je však nutné stále myslet na bezpečí své i svých dětí. V nebezpečných případech lze využít i možnost ubytování v azylovém domě s utajenou adresou.

V případě zájmu ohrožené osoby ji mohou pracovníci specializované poradny provázet v průběhu celé doby řešení domácího násilí. Mohou ji doprovázet k výslechům či soudním jednáním nebo jí doporučit navazující služby.

Možnost využít těchto organizací mají i lidé, kteří nejsou přímo dotčeni domácím násilím, ale dozví se o něm např. u kamaráda, známého apod. Tímto mohou pomoci druhé osobě. Konzultací na některé z organizací se k ničemu nezavazují, klienti nejsou ničemu nuceni.

6.1 Sociální služby

Pomoc fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci upravuje zákon č. **108/2006 Sb.** o sociálních službách. **§32** tohoto zákona specifikuje základní druhy sociálních služeb:

- a) **sociální poradenství** (služby odborného sociálního pracovníka, který vede poradnu pro oběti trestných činů a domácího násilí, dále manželské a rodinné poradny)
- b) **služby sociální péče** (tísňová péče, nepřetržitá terénní péče)
- c) **služby sociální prevence** (intervenční centra, azylové domy, telefonická krizová pomoc)

§33 zákona o sociálních službách upravuje formy poskytování sociálních služeb:

odst. 1) „*Sociální služby se poskytují jako služby pobytové, ambulantní nebo terénní.*“³⁴

-**pobytové služby** jsou služby spojené s ubytováním v zařízení sociálních služeb

-**ambulantní služby** jsou služby, za kterými osoba dochází nebo je doprovázena či dopravována do zařízení sociálních služeb bez nároku na ubytování

-**terénní služby** jsou služby, které jsou klientovi poskytovány v jeho přirozeném sociálním prostředí

Pro poskytování sociálních služeb se dle §34 zákona o sociálních službách zřizují následující zařízení:

Centra denních služeb, denní stacionáře, týdenní stacionáře, domovy pro osoby se zdravotním postižením, domovy pro seniory, domovy se zvláštním režimem, chráněné bydlení, azylové domy, domy na půl cesty, zařízení pro krizovou pomoc, nízkoprahová denní centra, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež, noclehárny, terapeutické komunity, sociální poradny, sociálně terapeutické dílny, centra sociálně rehabilitačních služeb, pracoviště rané péče, intervenční centra a zařízení následné péče.

³⁴ Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, §33, [online], 12-03-2019, dostupné z www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-108.

6.2 Intervenční centra

Tato centra taktéž poskytují sociální službu ambulantní, terénní či pobytovou. Intervenční centra v České republice vznikala již od roku 2007, kdy v současné době pokrývají všechny kraje naší republiky. V mnoha případech se intervenční centra nacházejí i v okresních městech.

Intervenční centra zajišťují vzájemnou spolupráci a informovanost mezi intervenčními centry a poskytovateli jiných sociálních služeb, obcemi, útvary Policie České republiky, jakož i dalšími orgány veřejné správy.

6.3 Nejznámější organizace

Jak bylo již výše uvedeno, v České republice působí mnoho organizací, které pomáhají obětem trestných činů a domácího násilí. Níže si uvedeme organizace, které jsou v naší republice nejznámější:

- **Asociace pracovníků intervenčních center ČR, o. s. (APIC).** Jedná se o intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím. APIC je občanské sdružení, které vzniklo v roce 2010. Sdružuje subjekty poskytující sociální službu určenou osobám ohroženým domácím násilím. Posláním této asociace je zastupovat zájmy svých členů a napomáhat jejich spolupráci při rozvíjení poskytování služeb. Působí ve většině krajských měst a v několika okresních městech. Jejich členy jsou například občanské sdružení Spirála, Bílý kruh bezpečí, Centrum sociálních služeb Praha a další. Prezentace APIC na internetu: www.domaci-nasili.cz. Zde je dostupný seznam veškerých intervenčních center v České republice.³⁵
- **Bílý kruh bezpečí, o. s. (BKB)** vznikl roku 1991, jako nepolitický humanitární spolek s působností v České republice, jehož účelem je pomoc obětem trestné činnosti a prevence trestné činnosti. Předmětem činnosti BKB je zejména materiální

³⁵ APIC, *Poslání a činnost APIC*, [online], 14-03-2019, www.domaci-nasili.cz/?page_id=145.

a morální pomoc obětem trestné činnosti, zlepšení jejich právního postavení, zvýšení informovanosti obyvatelstva i státních orgánů o problémech obětí trestné činnosti, prevence trestné činnosti, zejména informovanost o zásadách chování, které snižují riziko stát se obětí trestného činu, spolupráce s národními i mezinárodními organizacemi zabývajícími se pomocí obětem trestné činnosti a prevencí kriminality. Prezentace BKB na internetu: www.bkb.cz, www.donalinka.cz, www.domacinasili.cz, www.116006.cz, nepřetržitá bezplatná telefonní linka 257 317 110 a linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí 116 006.³⁶

- **Česká asociace pracovníků linek důvěry (ČAPLD)** je občanské sdružení, které vzniklo roku 1995. V současné době je v České republice okolo 35 pracovišť linek důvěry. ČAPLD si klade za cíl zejména sdružovat linky důvěry a podporovat je v jejich odborném rozvoji, svou metodickou činností chránit profesionalitu a dobré jméno těchto zařízení. Linky důvěry jsou pracoviště poskytující telefonickou krizovou pomoc, k jejichž přednostem patří snadná dostupnost. Nabízejí anonymní telefonický kontakt za účelem rozhovoru o aktuálních problémech neodkladného nebo naléhavého charakteru. Taktéž poskytují informace o službách a kontaktech vhodných navazujících zařízení. Prezentace ČAPLD na internetu: www.capld.cz, zde se nacházejí odkazy na veškeré linky důvěry v různých krajích naší republiky, které mají své vlastní internetové stránky a telefonické bezplatné linky.³⁷
- **ROSA-Centrum pro ženy, z. s.** je nestátní nezisková organizace specializující se na pomoc ženám jako obětem domácího násilí a jejich dětem v prevenci domácího násilí. ROSA ženám pomáhá od roku 1993. Svou činnost zaměřuje na přímou komplexní pomoc ženám jako obětem domácího násilí a jejich dětem. Součástí pomoci je odborné specializované poradenství jako krizová intervence, sociálně-terapeutické poradenství, vytvoření bezpečnostního plánu, poskytnutí utajeného azylového bydlení a telefonická krizová pomoc. Prezentace ROSA na internetu: www.rosa-os.cz, bezplatná telefonická SOS linka: 602 246 102 nebo 241 432 466. Dále poskytují přímé e-mailové poradenství na poradna@rosa-os.cz.³⁸
- **Stop násilí** je webový portál specializující se na pomoc a podporu ženám, dětem, mladým i seniorům, kteří se mohou potýkat s domácím násilím. Jedná se o portál,

³⁶ BKB, *Poslání a činnost*, [online], 14-03-2019, www.bkb.cz/o-nas/poslani-a-cinnost/.

³⁷ ČAPLD, *O linkách důvěry*, [online], 14-03-2019, www.capld.cz/o-linkach-duvery.

³⁸ ROSA, *Centrum pro ženy*, [online], 14-03-2019, www.rosa-os.cz.

který spravuje nezisková organizace ROSA. Stop násilí je prezentováno na internetových stránkách www.stopnasili.cz se stejnou bezplatnou telefonickou SOS linkou jako ROSA, a to 602 246 102.³⁹

- **Gaudia** je organizace, která se od roku 2003 věnuje terapeutické práci s tématem konfliktů a agrese ve vztazích. Její práce je zaměřena na prevenci a adaptivnější zvládnání agresivních projevů ve vztazích. Gaudia je prezentována na internetových stránkách: www.protinasili.cz nebo www.gaudia.cz, kde jsou k nalezení další praktické rady a kontakty.⁴⁰

6.3.1 Další organizace

- **Sdružení azylových domů v ČR, o. s.**, zabývá se problematikou osob bez přístřeší nebo lidmi ohroženými ztrátou bydlení. Sdružení je prezentováno na internetových stránkách www.azylovedomy.cz

- **Asociace občanských poraden**, jedná se o sdružení vzniklé roku 1997, které buduje síť občanských poraden. Ty následně poskytují nezávislé, odborné, nestranné a bezplatné sociální poradenství podle zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách. Asociace je prezentována na internetových stránkách www.obcanskeporadny.cz, na kterých je k dispozici seznam poraden v České republice, které pokrývají všechny kraje naší republiky.

Dále:

- Ministerstvo vnitra ČR**

- Policie ČR**

- Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**

- Ministerstvo spravedlnosti ČR, soudy, státní zastupitelství, probační a mediační služba**

³⁹ Stop násilí, [online], 14-03-2019, www.stopnasili.cz.

⁴⁰ Gaudia, [online], 14-03-2019, www.protinasili.cz/cz/nase-sluzby/.

7 VYKÁZÁNÍ

Vykázání coby preventivní opatření netrestního charakteru, představuje jednu z možných reakcí policie na domácí násilí. Poskytuje okamžitou ochranu oběti před dalším páchaným násilím, jeho opakováním a eskalací. Vykázáním se spouští systém pomoci, který následně přebírají intervenční centra.

Vykázání je dočasným ochranným opatřením, které trvá 10 dnů ode dne jeho provedení, přičemž počátek doby se počítá od 00:00 hodin následujícího dne po dni, kdy bylo vykázání provedeno. Vykázání tak končí ve 24:00 hodin desátého dne.⁴¹ Tuto dobu nelze zkrátit ani se souhlasem ohrožené osoby. Těchto deset dní poskytne ohrožené osobě čas a bezpečný prostor pro rozhodnutí, jak dále naložit se svým životem.

Ohrožená osoba se může domáhat prodloužení lhůty vykázání pomocí návrhu na vydání předběžného opatření. O tomto opatření rozhoduje okresní soud na základě předložených důkazů, který může lhůtu vykázání prodloužit až na dobu 6 měsíců. Smyslem tohoto opatření je získat čas pro ohroženou osobu, pro ukončení života v domácím násilí, vyřešení společného bydlení, dluhů nebo například rozvodu. O toto opatření lze zažádat i bez předchozího vykázání.

Podmínky vykázání jsou uvedeny v § 44 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky. Dle §44 lze vykázat osobu v případech, kdy můžeme důvodně předpokládat, a to zejména s ohledem na předchozí útoky, že dojde k nebezpečnému útoku proti životu, zdraví, svobodě nebo zvláště závažnému útoku proti lidské důstojnosti. Vykázání však není vázáno na právní kvalifikaci skutku, tedy na projednání přestupku či trestním řízení.

K vykázání násilné osoby není třeba souhlasu ohrožené osoby.

Během vykázání má přednost ochrana lidského života, zdraví, svobody a důstojnosti před právem na užívání obydlí.

⁴¹ Kolektiv autorů, *Občanský zákoník, §605*, (2017), s. 69, ISBN 978-80-7488-201-2.

V případech domácího násilí, kde nedojde k vykázání násilné osoby, hrozí po odchodu policie z místa další eskalace násilného chování vůči ohrožené osobě. Vykázání je totiž prvním preventivním opatřením k ochraně ohrožené osoby, nikoliv posledním.

7.1 Koho lze vykázat

Vykázat lze osobu podezřelou z nebezpečného útoku proti životu, zdraví, svobodě nebo ze zvlášť závažného útoku proti lidské důstojnosti nebo osobu, u které lze na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky toto jednání předpokládat.

Obecně lze říci, že je možné vykázat osobu žijící ve společném obydlí, tedy osobu blízkou, partnera, druha, bývalé manžele, rodiče, děti, i jinou osobu žijící ve společném obydlí.

7.2 Odkud lze vykázat

Násilnou osobu lze vykázat ze společně obývaného bytu či domu s ohroženou osobou, tedy ze společného obydlí a z jeho bezprostředního okolí.

Vlastnické právo k bytu či domu jednotlivých osob nemá na vykázání vliv. Nerozhoduje ani adresa trvalého pobytu osob.

Násilnou osobu je policista z těchto míst oprávněn vykázat i v její nepřítomnosti.

7.3 Práva a povinnosti vykázané osoby a policisty

V souvislosti s vykázáním jsou nejen vykázané osobě ale i policistům přiděleny práva a povinnosti.

7.3.1 Práva vykázané osoby

Po vykázání násilné osoby, má tato nárok, ještě na místě, podat námitky do potvrzení o vykázání nebo písemně do 3 dnů od převzetí potvrzení o vykázání. O těchto námitkách rozhodne příslušné krajské ředitelství policie dle místa vykázání.

Vykázaná osoba má dále právo vzít si z obydlí, odkud byla vykázána, věci osobní potřeby, doklady, osobní cennosti, ověřit si provedení policejního vykázání na lince 158 a vyzvednout si kopii úředního záznamu o vykázání. Tyto věci si může vzít o v průběhu vykázání společně s věcmi nezbytně nutnými pro jeho podnikání nebo výkon povolání. V průběhu vykázání si může vzít své věci pouze za přítomnosti policie, kdy toto právo lze uplatnit pouze jedenkrát. O této věci je vykázaná osoba policistou předběžně informována.

Policista vykázané osobě poskytne informace o možnostech dalšího ubytování.

7.3.2 Povinnosti vykázané osoby

Vykázaná osoba je povinna neprodleně opustit a zdržet se vstupu do vymezeného prostoru, dále je povinna zdržet se styku a kontaktu s ohroženou osobou.

Vykázaná osoba je taktéž povinna vydat všechny klíče od společného obydlí, které vlastní.

7.3.3 Povinnosti policisty

Policista vykázání ústně oznámí vykázané i ohrožené osobě a vyhotoví potvrzení o vykázání, které oběma osobám předá proti podpisu. Policista poučí ohroženou osobu o možnosti podání návrhu na předběžné opatření, využití služeb v oblasti pomoci obětem násilí a dále o následcích z uvedení vědomě nepravdivých skutečností.

Poučí vykázanou osobu o následcích neuposlechnutí výzvy a dále si od ní vyžádá adresu pro doručování během vykázání.

Podle míry požadavku účinné preventivní ochrany určí územní prostor vykázání.

Na místo si zajistí přítomnost nezúčastněné osoby. To neplatí, hrozí-li nebezpečí z prodlení. (Nezúčastněnou osobou se rozumí každá osoba, která je plně způsobilá k právním úkonům, nemá na věci účast, zejména není v příbuzenském stavu s uživateli bytu či domu. Takovou osobou není ani jiný policista.)

Policista je dále povinen do 24 hodin od vstupu do společného obydlí zaslat kopii úředního záznamu o vykázání příslušnému intervenčnímu centru, soudu a v případě přítomnosti dětí je povinen vyrozumět taktéž Orgán sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD).

Není-li vykázaná osoba samotnému vykázání přítomna, poučení o jejích právech a povinnostech jí policista poskytne při prvním kontaktu.

Policista do 3 dnů od vykázání provede kontrolu dodržování povinností vyplývajících z vykázání a o průběhu vykázání sepisuje úřední záznam.⁴²

⁴² MATES, P., a kol., Nové policejní právo, (2009), s. 94-110, ISBN 978-80-7201-743-0.

7.4 Postup policie

Před příjezdem hlídky na místo je nutno vědět:

- kdo incident oznámil a jak je možno se s ním na místě zkontaktovat
- popis události, co bylo předmětem celé události
- jak bude zajištěn přístup do domu či bytu
- zda se jedná o opakovaný případ domácího násilí
- zda jsou někteří účastníci pod vlivem drog nebo alkoholu
- zda došlo k újmě na zdraví nebo poškozování věcí
- zda je někdo z účastníků držitelem střelné zbraně
- zda se na místě domácího násilí nachází osoba známá svou agresivitou, která byla již v minulosti trestána
- zda se na místě nacházejí děti
- zda jsou již na místě prováděna jiná opatření, zejména ze strany Hasičského záchranného sboru, Zdravotní záchranné služby či Městské policie

Přímo na místě je nutno zjistit, zda jsou účastníci incidentu zraněni, případně zjistit charakter poranění a zajistit první pomoc. Je třeba rozlišit zjevná poranění od aktivního útoku, např. kopy, údery nebo pasivního jednání, např. pády. Dále zjistit zjevné poškození vybavení bytu a osobních věcí. Na místě je taktéž třeba co nejrychleji oddělit účastníky incidentu a až poté je vyslechnout.

Ohrožená osoba domácím násilím od policie zejména očekává informace o dalším postupu, účinnou pomoc v těžké situaci a konkrétní rady.

Ke správnému odhadnutí situace existují diagnostické metody a vodítka, která policistům mohou pomoci riziko ohrožení domácím násilím odhadnout. „*Jedním z nich je metoda SARA DN, kterou pro Českou republiku adaptoval a má výhradní právo pro školení, se souhlasem zahraničních autorů P. R. Koppa a H. Belfrage, Bílý kruh bezpečí, o.s.*“

„*Metodu SARA DN lze v praxi používat po proškolení. Základem je baterie patnácti otázek, které jsou zaměřeny do tří směrů. Zjišťují u násilné osoby její chování*

v soukromí a na veřejnosti, u ohrožené osoby zjišťují její zranitelnost. Pro účely PČR postačí informace o rizikových faktorech. Zvýšené riziko vzniká zejména tehdy, jestliže násilná osoba:

- Je držitelem střelné zbraně,
- je abuzérem alkoholu nebo jiných drog,
- vyhrožuje zabitím nebo sebevraždou,
- napadá i děti,
- trpí chronickou žárlivostí,
- má sklon ke slídění či pronásledování oběti,
- ničí předměty, ke kterým má ohrožená osoba vztah,
- ubližuje domácím zvířatům,
- již napadla i zakročující policisty.⁴³

Bílý kruh bezpečí ve své informativní brožuře o domácím násilí s názvem *Domácí násilí, Informace a praktické rady pro ohrožené osoby*, vytvořil časové schéma, které přesně graficky znázorňuje průběh vykázaní od vstupu Policie České republiky do obydlí až po činnost soudu. Uvedené časové schéma je součástí této práce jako [příloha č. 1](#).

⁴³ ČÍRTKOVÁ, L., VITOUŠOVÁ, P., *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*, (2007), s. 111 - 112, ISBN 978-80-247-2014-2.

PRAKTICKÁ ČÁST

8 ANALÝZA DAT

V teoretické části bylo popsáno domácí násilí a institut vykázání. Praktická část se zaměřuje hlavně na práci s daty a jejich následnou analýzou. Data jsou získána z oficiálních veřejných internetových odkazů Bílého kruhu bezpečí i interních statistik Policie České republiky za období od roku 2015 do roku 2020. Statistiky jsou zaměřeny na území České republiky a její jednotlivé kraje/krajská ředitelství policie.

8.1 Cíl analýzy

Cílem je zjistit z dostupných zdrojů Policie České republiky a dalších organizací věnujících se osvětě a pomoci při domácím násilí data týkající se vykázání. Zjistit, do jaké míry je využíván institut vykázání, ve kterém konkrétním kraji České republiky je využíván nejčastěji, zda je opravdu ohroženou osobou nejčastěji žena a který typ osob se stává nejčastěji agresorem a vykázanou osobou. Cílem analýzy těchto dat je potvrzení tvrzení teoretické části této bakalářské práce a zjištění, zda využívání institutu vykázání klesá či zda se používá častěji než v předchozích letech.

8.2 Výzkumná část

Tato výzkumná část řeší cíl bakalářské práce, kterým bylo zjištění četnosti využívání institutu vykázání v rámci jednotlivých krajů České republiky, tedy v jednotlivých krajských ředitelstvích Policie České republiky a zjištění typů osob, které se nejčastěji stávají násilnou nebo naopak ohroženou osobou. První část je věnována vyhodnocení statistik Policie České republiky, které byly poskytnuty ve formě tabulkových dat z interního informačního systému „ETR“, na základě telefonické žádosti. Další výzkumná část se věnuje statistikám získaných z veřejně dostupných

internetových odkazů organizací zabývajících se problematikou domácího násilí, konkrétně od BKB.

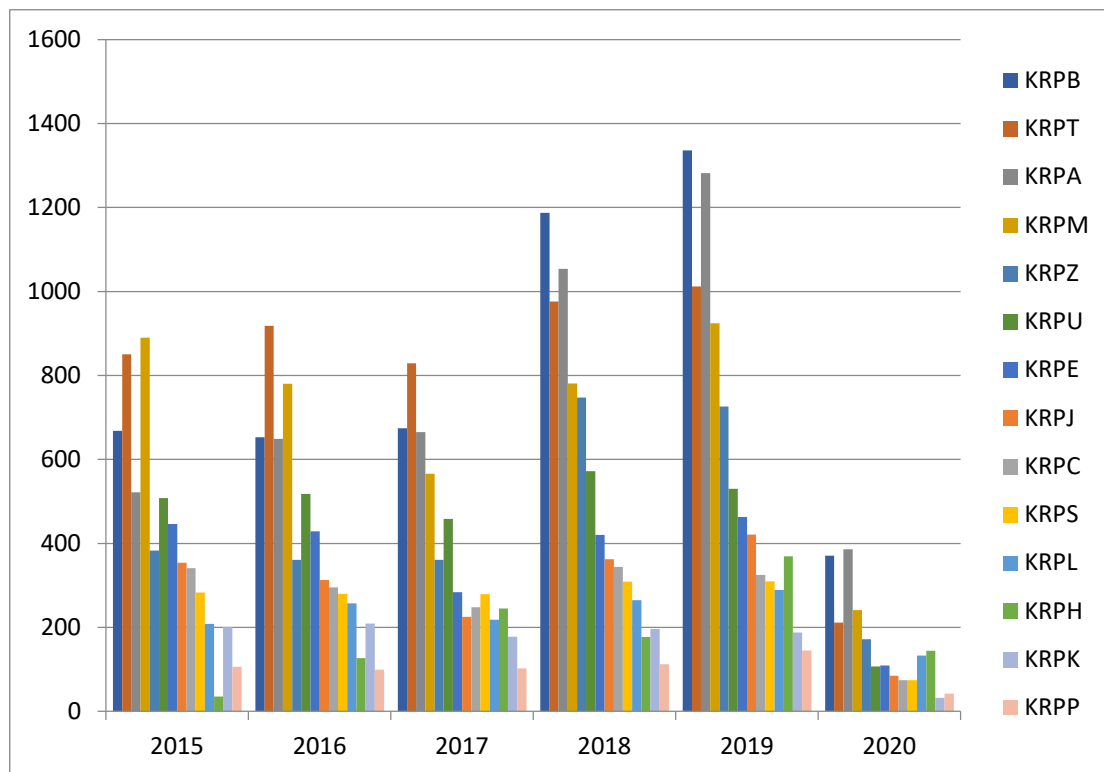
Při výzkumu týkajícího se domácího násilí se setkáváme s velkým problémem. Tento problém tkví ve vysoké latenci případů se znaky domácího násilí. Počet skutečných případů domácího násilí tak můžeme pouze odhadovat. Postupem času však u případů domácího násilí dochází ke snižování latence. V tomto výzkumu se můžeme věnovat pouze případům, které byly oznámeny Policii České republiky, tedy byly řádně zaznamenány do policejních statistik. Na základě těchto jednotlivých oznámených případech, byly sestaveny statistiky související s vykazáním.

8.2.1 Statistiky Policie České republiky

Policejní statistiky lze získat na oficiálním internetovém portálu Policie České republiky <https://www.policie.cz/>, statistiky, které nelze na tomto internetovém portálu dohledat, poskytnou jednotlivá krajská ředitelství Policie České republiky po písemné či telefonické žádosti. Policejní statistiky zaměřené na problematiku institutu vykazání však nerozlišují, zda se vykazání týká trestného činu či přestupku. Dále tyto policejní statistiky nerozlišují, jak byly zpracovány či následně dořešeny. Na základě získaných statistik byl zpracován graf 1, který zobrazuje přehled počtu případů s incidentem (se znaky domácího násilí) v jednotlivých krajských ředitelstvích Policie České republiky, tedy i v jednotlivých krajích naší republiky od roku 2015 do 25. 03. 2020. Jednotlivá krajská ředitelství Policie ČR (KŘP) jsou v grafu seřazena sestupně, tedy od KŘP, ve kterém bylo za období od roku 2015 do roku 2020 nejvíce případů s incidentem. Dle grafu 1 je patrné, že od roku 2015 případů s incidentem na území České republiky pozvolna přibývá. Největší nárůst je zde zaznamenán v letech 2018-2019. Nejvíce incidentů bylo zaznamenáno v KŘP Jihomoravského kraje s počtem 4.889 případů s incidentem, dále v KŘP Moravskoslezského kraje s počtem 4.796. Třetím krajským ředitelstvím policie, kde bylo od roku 2015 do současnosti nejvíce případů s incidentem je KŘP hl. města Prahy s počtem 4.558. Naopak ředitelstvím, ve kterém od roku 2015 dosud zaznamenali nejméně případů s incidentem je KŘP Plzeňského kraje s počtem 606 případů. I zde však tyto případy s incidentem mírně přibývají. Jednotlivé kraje v

tomto grafu nemůžeme společně podrobně srovnávat, vzhledem k tomu, že se diametrálně liší svou velikostí, respektive počtem obyvatel v jednotlivých krajích, krajských ředitelstvích.

Graf 1: Počet případů s incidentem v letech 2015-2020



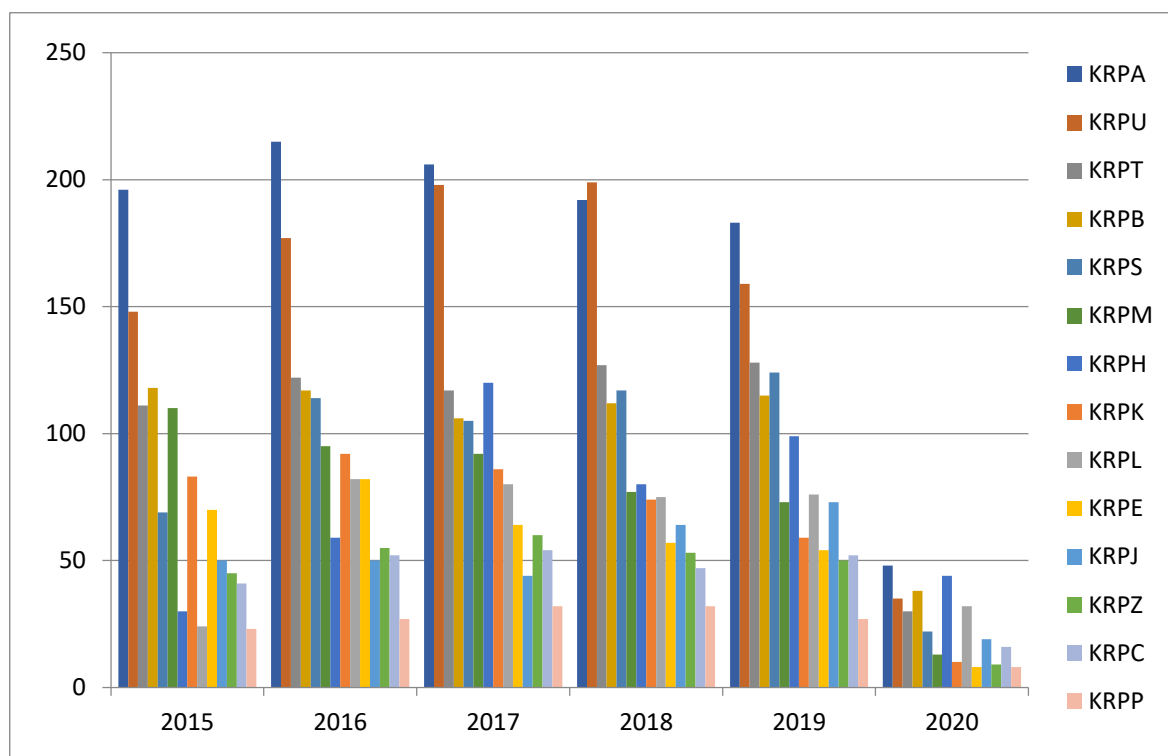
Zdroj: Vlastní tvorba, údaje z tabulkových statistik Policie České republiky⁴⁴

Graf 2 zobrazuje pro tento výzkum nejdůležitější část dat, a sice data s počty případů s vykázaním v rámci ČR v období od roku 2015 do 25. března 2020. Oproti grafu 1 zde v počtu vykázaní za období od roku 2015 do roku 2020 vítězí KŘP hl. města Prahy s celkovým počtem vykázaní 1.040. Druhým krajským ředitelstvím policie, ve kterém byl institut vykázaní využit nejčastěji je KŘP Ústeckého kraje s počtem 916 vykázaní v uvedeném období. Třetím krajským ředitelstvím policie je KŘP Moravskoslezského kraje s počtem 635 vykázaní za uvedené období. Institut vykázaní se v období od roku 2015 do března roku 2020 nejméně využíval v Krajském ředitelství policie Plzeňského kraje, kde za uvedené období byl tento

⁴⁴ Graf 1: Zdroj statistiky Policie České republiky, interní informační systém ETŘ, dostupné k nahlédnutí dne 26.03.2020, data aktuální ke dni 25.03.2020.

institut využit celkem 149 krát. Naopak ve srovnání s údaji z grafu 1, kde nejvíce případů s incidentem bylo zaznamenáno v KŘP Jihomoravského kraje, Moravskoslezského kraje a hl. města Prahy je předpoklad, že kvůli zaznamenaným případům s incidentem zde bude i nejvíce využíván institut vykázaní, což nám ale graf 2 vyvrací. KŘP Jihomoravského kraje se v grafu 2 nachází na čtvrté příčce s počtem 606 vykázaní za dané období. KŘP Moravskoslezského kraje se nachází v grafu 2 na třetí příčce s počtem 635 vykázaní za dané období a KŘP hl. města Prahy je v grafu 2 na první příčce s počtem 1.040 vykázaní za dané období. Vzhledem k tomu, že vykázaní je jedním z preventivních opatření při domácím násilí, které účinně pomáhá chránit ohrožené osoby před dalšími útoky souvisejícími s domácím násilím, lze vyšší počty využitého vykázaní v jednotlivých krajských ředitelstvích policie považovat jako pozitivní.

Graf 2: Počet případů s vykázaním v letech 2015-2020



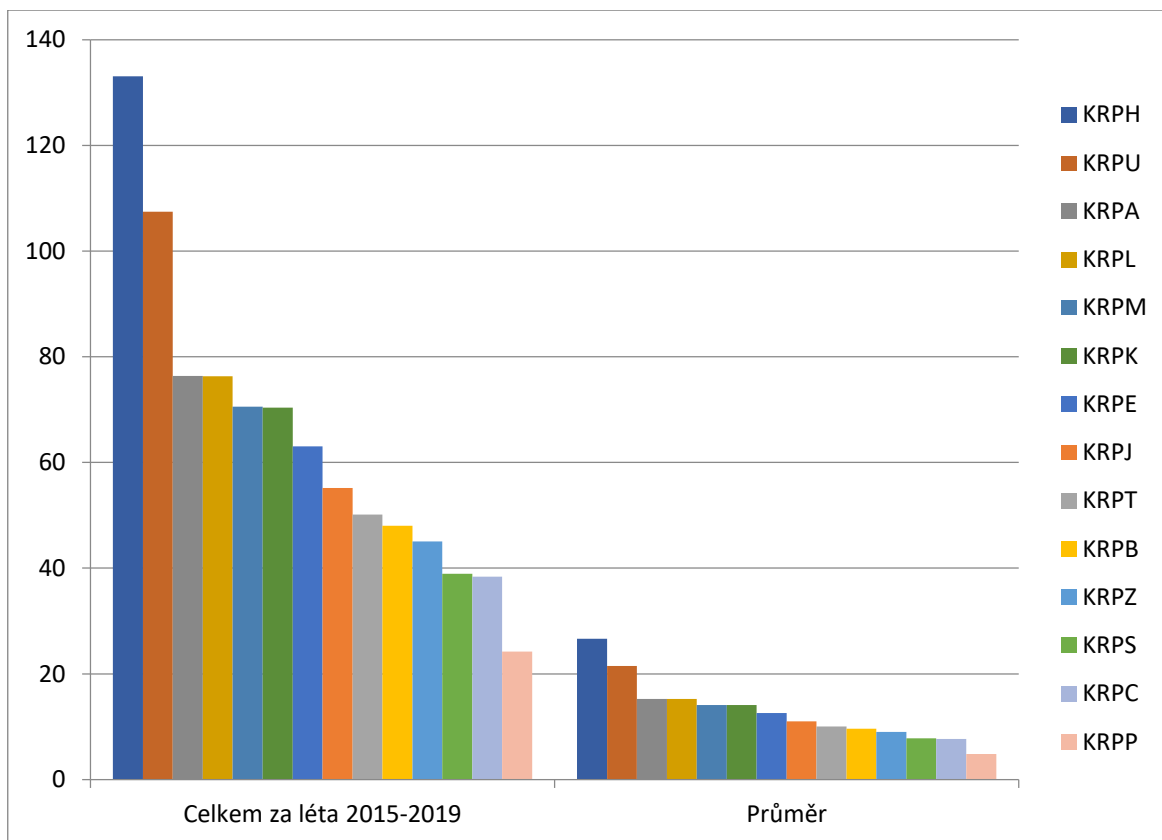
Zdroj: Vlastní tvorba, údaje z tabulkových statistik Policie České republiky⁴⁵

⁴⁵ Graf 2: Zdroj statistiky Policie České republiky, interní informační systém ETŘ, dostupné k nahlédnutí dne 26. 03.2020, data aktuální ke dni 25.03.2020.

Graf 3 znázorňuje upřesněné počty vykázaní v jednotlivých krajích naší republiky za období od roku 2015 do roku 2019. V prvním sloupci grafu 3 je znázorněn celkový počet vykázaní za uvedené období na 100.000 obyvatel. Výsledky byly získány na základě výpočtů, podložených informacemi z předchozích grafů o počtech vykázaní za období od roku 2015 do roku 2019, v jednotlivých krajích ČR a dále přepočtem na 100.000 obyvatel na základě informací Českého statistického úřadu o počtech obyvatel v jednotlivých krajích ČR za dané období. Druhý sloupec grafu 3 znázorňuje průměrný počet vykázaní na 100.000 obyvatel v každém jednotlivém kraji za období od roku 2015 do roku 2019. Dané období od roku 2015 do roku 2019 bylo zvoleno na základě oficiálních dostupných údajů o počtech vykázaní a počtu obyvatel v jednotlivých krajích ČR, které se podařilo získat ve stejném období, tedy obě tyto statistiky byly dostupné a vedené v letech 2015-2019.

Z grafu 3 plyne, že krajem/krajským ředitelstvím policie s opravdu nejvyšším počtem vykázaní na 100.000 obyvatel v období od roku 2015 do roku 2019 je Královéhradecký kraj (KRPH) s celkovým počtem 133,06 vykázaní za dané období, s průměrem 26,61 vykázaní na 100.000 obyvatel. Následuje Ústecká kraj (KRPU) s celkovým počtem 107,46 vykázaní za dané období na 100.000 obyvatel a průměrem 21,50 vykázaní. Hlavní město Praha se nachází na pomyslné třetí příčce s celkovým počtem 76,35 vykázaní za dané období na 100.000 obyvatel s průměrem 15,27 vykázaní. Naopak krajem-KŘP, ve kterém bylo vykázaní využíváno nejméně je Plzeňský kraj (KRPP) s celkovým počtem 24,22 vykázaní na 100.000 obyvatel za dané období s průměrem 4,84 vykázaní.

Graf 3: Počet vykázaní v období od roku 2015 do roku 2019 na 100.000 obyvatel

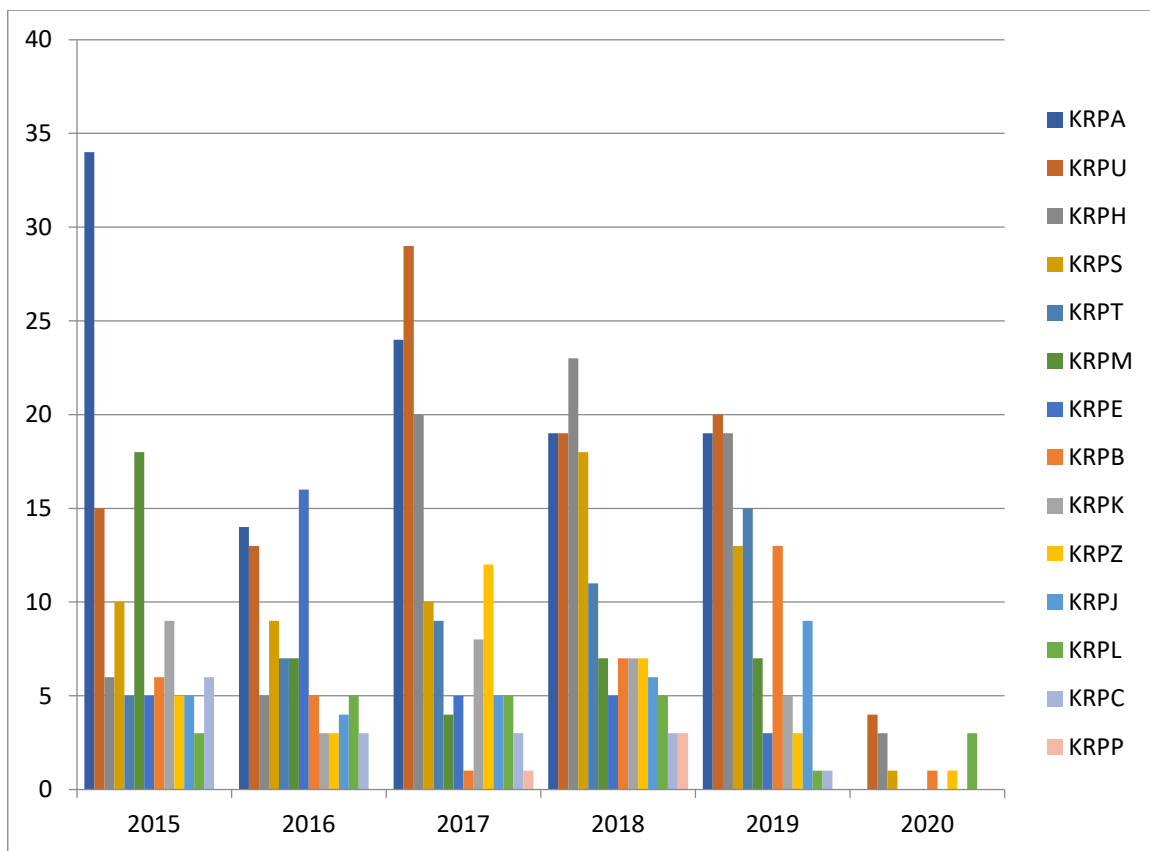


Zdroj: Vlastní tvorba na základě údajů z Grafu 2 a Českého statistického úřadu o počtech obyvatel v jednotlivých krajích ČR⁴⁶

Graf 4 znázorňuje data opakovaně vykázaných osob v jednotlivých krajských ředitelstvích policie v období od 2015 do 2020. Nejvíce se opakovaně vykazovalo v KŘP hl. města Prahy s počtem 110 opakovaných vykázaní, dále v KŘP Ústeckého kraje s počtem 100 opakovaně vykázaných osob a v KŘP Královéhradeckého kraje s počtem 76 opakovaně vykázaných osob.

⁴⁶Graf 3: Zdroj Policie ČR, interní informační systém ETŘ, dostupné k nahlédnutí dne 26. 03. 2020, data aktuální ke dni 25. 03. 2020, Český statistický úřad, [online], 2020-04-06, dostupné z <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=profil-uzemi>.

Graf 4: Počet opakovaně vykázanych osob v letech 2015-2020



Zdroj: Vlastní tvorba, údaje z tabulkových statistik Policie České republiky⁴⁷

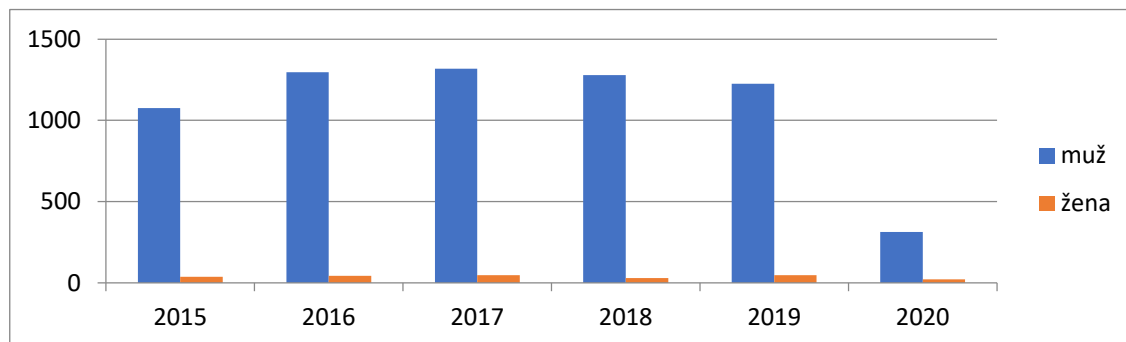
Graf 5 znázorňuje vykázané osoby dle pohlaví v období od 2015 do roku 2020. Tento graf nám potvrzuje sdělení z teoretické části této bakalářské práce, která tvrdí, že nejčastějším agresorem je muž. Za období od roku 2015 do března roku 2020 bylo vykázáno na území ČR celkem 6.508 mužů a žen bylo celkem 225. Tedy muži v tomto případě mnohonásobně jednoznačně převažují.

Tvrzení, že přibývá případů, kde násilnou osobou je žena, se za období od roku 2015 do března roku 2020 tímto grafem zcela nepotvrdilo. Násilných žen bylo v roce 2015 vykázáno celkem 37, v následujícím roku tomu bylo 43 žen, v roce 2017 celkem 47 žen. Zde je zjevný mírný nárůst. V následujícím roce 2018 však počet vykázanych žen opět klesl na 30, v roce 2019 bylo vykázanych žen opět 47 a během prvních třech

⁴⁷Graf 4: Zdroj statistiky Policie České republiky, interní informační systém ETŘ, dostupné k nahlédnutí dne 26.03.2020, data aktuální ke dni 25.03.2020.

měsíců roku 2020 bylo zatím vykázáno 21 žen. Nárůst je tak velice mírný a nepravidelný.

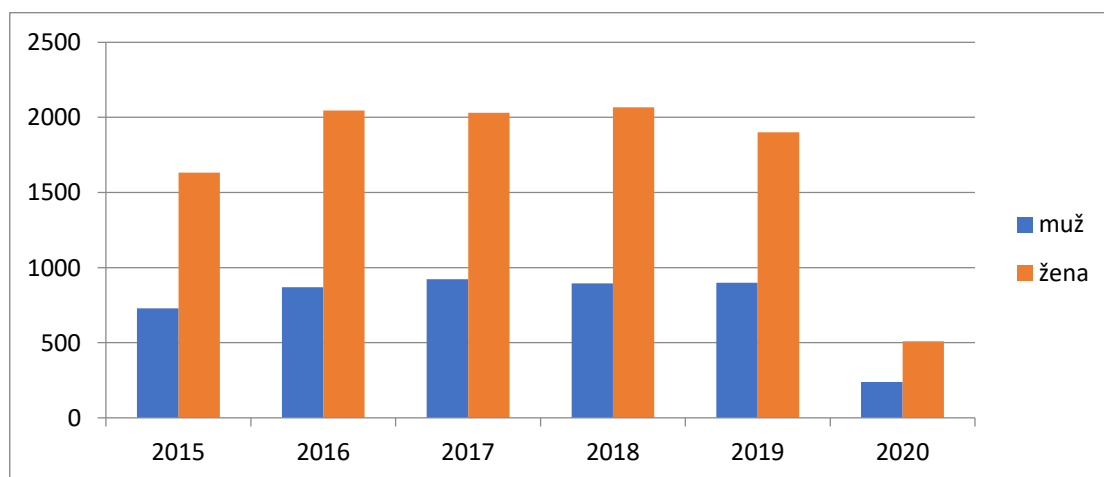
Graf 5: Vykázané osoby dle pohlaví v letech 2015-2020



Zdroj: Vlastní tvorba, údaje z tabulkových statistik Policie České republiky⁴⁸

Graf 6 znázorňuje ohrožené osoby dle pohlaví v době od roku 2015 do března roku 2020. Tento graf nám potvrzuje tvrzení teoretické části této bakalářské práce, která uvádí, že ve větší míře se stává ohroženou osobou žena než muž. V období od roku 2015 do roku 2020 se žena stala celkem 10.186 krát ohroženou osobou, zatímco muž se stal v uvedeném období ohroženou osobou pouze 4.555 krát. Toto tvrzení tak úzce souvisí s grafem 5, kde nejčastěji vykazovanými osobami byli taktéž muži.

Graf 6: Ohrožené osoby dle pohlaví v letech 2015-2020

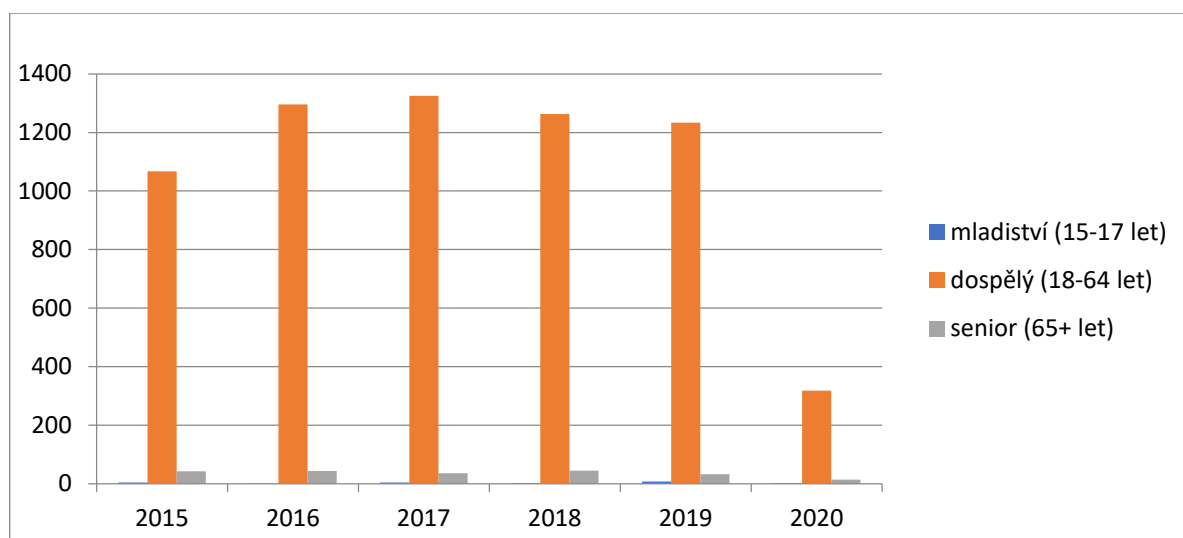


Zdroj: Vlastní tvorba, údaje z tabulkových statistik Policie České republiky⁴⁹

⁴⁸ Graf 5: Zdroj statistiky Policie České republiky, interní informační systém ETŘ, dostupné k nahlédnutí dne 26.03.2020, data aktuální ke dni 25.03.2020.

Graf 7 znázorňuje typy vykázanych osob v daném období. Tyto typy jsou rozděleny na mladistvé osoby ve věku 15-17 let, dospělé osoby ve věku 18-64 let a seniory ve věku 65 let a více. Graf nám dokazuje, že nejčastějším agresorem, tedy vykázanou osobou je dospělý jedinec ve věku od 18 do 64 let. Tato skupina má za období od roku 2015 do března roku 2020 zastoupení v 6.502 případech vykázání na území ČR. Druhou nejčastěji zastoupenou skupinou je skupina seniorů, tedy osob ve věku 65 let a více. Tyto osoby byly vykázány ve 211 případech za uvedené období. Nejméně byly vykazovány mladistvé osoby. Mladiství byli vykázáni v uvedeném období celkem dvacetkrát.

Graf 7: Typ vykázané osoby v letech 2015-2020



Zdroj: Vlastní tvorba, údaje z tabulkových statistik Policie České republiky⁵⁰

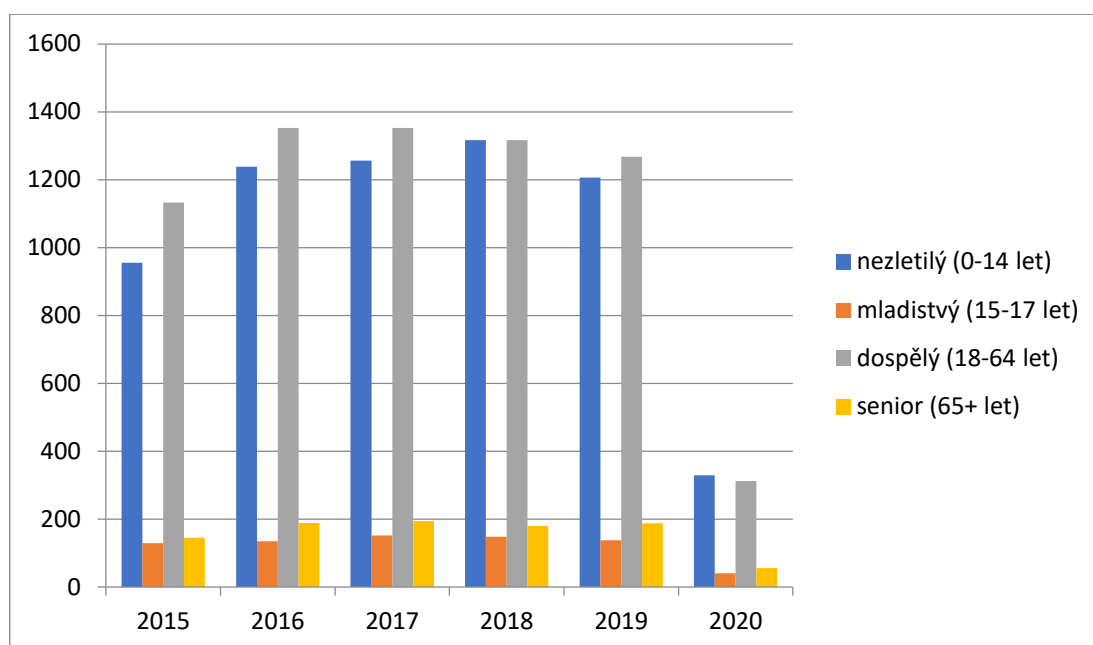
Graf 8 znázorňuje typ ohrožené osoby v období od roku 2015 do března roku 2020. Osoby jsou rozděleny do čtyř skupin. Skupinou, která se nejčastěji stává ohroženou, je skupina dospělých osob ve věku od 18 do 64 let. Tato skupina osob byla považována za ohroženou v 6.745 případech. Další nejpočetnější skupinou je skupina nezletilých osob ve věku od 0 do 14 let. Tato skupina osob se stala ohroženou v 6.301 případech. Podstatně méně jsou zastoupeny následující dvě skupiny. Jedná se

⁴⁹Graf 6: Zdroj statistiky Policie České republiky, interní informační systém ETŘ, dostupné k nahlédnutí dne 26.03.2020, data aktuální ke dni 25.03.2020.

⁵⁰ Graf 7: Zdroj statistiky Policie České republiky, interní informační systém ETŘ, dostupné k nahlédnutí dne 26.03.2020, data aktuální ke dni 25.03.2020.

o seniory ve věku od 65 let a více. Tito se stali ohroženou osobou v 952 případech. Nejméně často se ohroženou osobou stávají mladiství ve věku od 15 do 17 let. Mladiství se stali v uvedeném období ohroženou osobou celkem 743 krát. Tento poměrně nízký počet zastoupení je však také odůvodněn tím, že skupina mladistvých osob má nízké věkové zastoupení například oproti dospělým osobám či seniorům.

Graf 8: Typ ohrožené osoby v letech 2015-2020



Zdroj: Vlastní tvorba, údaje z tabulkových statistik Policie České republiky⁵¹

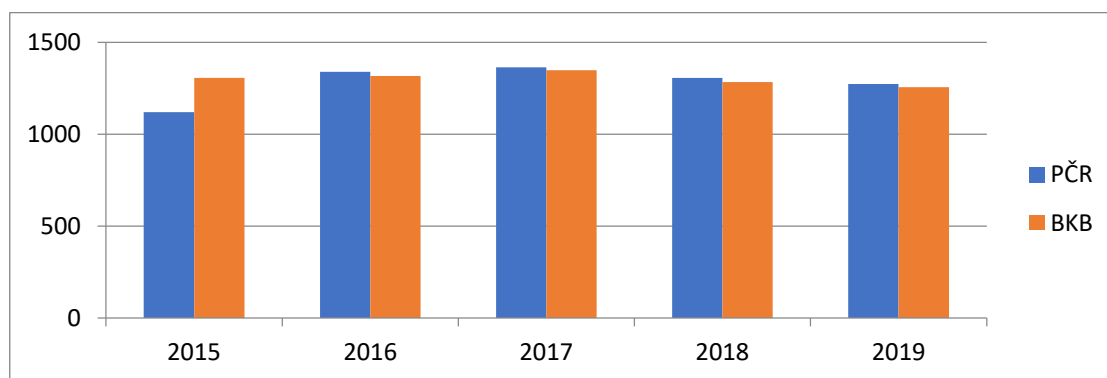
8.2.2 Statistiky organizací zabývajících se domácím násilím

Statistiky týkající se vykazání jsou úzce spjaty s problematikou domácího násilí. Z tohoto důvodu si tyto statistiky tvoří a vedou i některé organizace zabývající se domácím násilím. Jak bylo již v teoretické části této bakalářské práce uvedeno, jednou z nejznámější organizací potýkající se s domácím násilím je BKB, tedy Bílý kruh bezpečí. BKB nalezneme na internetovém portálu www.bkb.cz nebo na

⁵¹ Graf 8: Zdroj statistiky Policie České republiky, interní informační systém ETŘ, dostupné k nahlédnutí dne 26.03.2020, data aktuální ke dni 25.03.2020.

www.domacinasili.cz, kde členové BKB informují veřejnost o četnosti využití institutu vykázání na území ČR. Tyto konkrétní statistiky najdeme pod internetovým odkazem <https://www.domacinasili.cz/statistiky/>. Námi analyzovaná tabulka BKB s přehledem počtů vykázání se nachází v [příloze č. 2](#), kde je rozdělena do jednotlivých krajů naší republiky. Z tabulky je zjevné, že krajem, který institut vykázání využívá nejčastěji, je Ústecký kraj, který za období od roku 2007 do roku 2019 dle BKB vykázal celkem ve 2.038 případech. Je však nutno podotknout, že oproti statistikám PČR se tyto údaje liší. Údaje jsou rozdílné jednak z důvodu, že policejní statistiky jsou vedeny pouze od roku 2015 do roku 2020. Statistiky BKB jsou oproti těm policejním vedeny od roku 2007 do konce roku 2019, tedy za delší časové období, čímž se konečný výsledek mění. Data statistik BKB poskytuje Asociace pracovníků intervenčních center ČR ze svých zdrojů a na základě spolupráce s PČR. Tato data se však mírně liší. Z tohoto důvodu byl vytvořen následující Graf 9, který porovnává tvrzení o vykázání ze statistik PČR a na druhé straně data ze statistik BKB. Graf porovnává data za období od roku 2015 do roku 2019, která mají obě tabulky dostupné.

Graf 9: Porovnání statistik PČR a BKB



Zdroj: Vlastní tvorba na základě dat získaných z tabulek a přehledů PČR a BKB⁵²

Rozdíl ve statistikách byl v roce 2015 nejvýraznější, kdy tento rozdíl činil téměř dvě stovky případů s vykázáním. V následujících letech se však statistiky velice přiblížily a liší se pouze zhruba o dvě desítky případů.

⁵² Zdroj statistiky Policie České republiky, interní informační systém ETŘ, dostupné k nahlédnutí dne 26.03.2020, data aktuální ke dni 25.03.2020, Informace o počtu vykázání od BKB, [online], 2020-04-04, dostupné z <https://www.domacinasili.cz/statistiky/>.

Závěr

Lze říci, že v minulosti se tématem domácího násilí společnost tolik nezabývala, proto dochází v současné době ke zjištění, že je třeba osoby chránit i v jejich soukromí domova. A to nejen z důvodu, že násilí poškozuje samotnou oběť, ale negativně ovlivňuje i její široké okolí.

K tomuto tématu se váže mnoho všudypřítomných publikací, informačních prostředků a médií, ale i přes to vnímáme jako potřebné, dále šířit informace o problematice domácího násilí. Lidé se o něj totiž většinou zajímají, až když se jich přímo týká. Zejména z těchto veřejných publikací a informačních médií byly informace pro tuto práci čerpány a shrnuty do jednoho celku.

Po prostudování všech čerpaných pramenů je zjevné, že řešení případů domácího násilí vyžaduje komplexní přístup, tedy zapojení a spolupráci všech institucí, které se na řešení domácího násilí podílejí.

Veškeré získané informace shrnuté do této práce jsou užitečné nejen pro policisty a jejich praxi, ale i pro civilní osoby, které se často mohou samy s domácím násilím setkat. Žijeme totiž v době, kdy všeobecně často dochází k narušování lidských vztahů a k násilí.

Tato práce se snaží poskytnout veškeré informace, které se týkají pojmu domácího násilí, jeho znaků, účastníků, právní úpravy a hlavně způsobů, jak domácímu násilí předejít a kam se v jeho případě obrátit. Hlavním cílem tedy bylo poskytnout dostatečné množství informací a nejnovější poznatky o tomto poměrně novém fenoménu tak, aby v případě domácího násilí toto dokázal každý rozeznat a řešit.

Vzhledem k výše zaznamenaným a popsáním datům jsme dospěli k závěru, že institut vykázání se v České republice oproti předchozím letům využívá opravdu častěji, což přispívá při řešení domácího násilí a pomoci obětem tohoto násilí. Dle mého názoru tomu není až tak kvůli možnému zvýšení kriminality na úseku násilí ale spíše z důvodu zlepšení kvality a četnosti proškolení policistů ve vykazování a postupu při zjištění možného domácího násilí. Z vlastního působení u Policie ČR se

mi dostává častějších školení na toto téma, kdy se veškeré získané informace následně zúročí během praxe, při které se policisté cítí mnohem jistější.

Cílem praktické části bylo získat data o vykazání, která nám po vyhodnocení doložila statistiky potvrzující tvrzení teoretické části této bakalářské práce, ve které je stanoveno, že nejčastějším agresorem je muž a nejčastěji ohroženou osobou je žena. Také byla potvrzena informace o nárůstu využívání institutu vykazání, kdy při vyhodnocení veškerých dat bylo metodou komparace zjištěno, že nejvíce je tento institut využíván v Královéhradeckém kraji, nikoliv v předpokládané Praze či Středočeském kraji. V Praze však čísla u počtů vykazání byla taktéž vysoká, stejně tak, jako v následujícím Ústeckém kraji. Naopak nejnižší čísla vykazání zaznamenal Plzeňský kraj. Vyhodnocením dat bylo také zjištěno, že skupinou osob, které se nejčastěji stávají vykazanou osobou či ohroženou osobou je dospělá generace lidí, tedy nejpočetnější skupina osob ve věku od 18 let do 64 let.

Lze tedy konstatovat, že cíl této práce byl naplněn a obohatil čtenáře o užitečné informace a rady. Doporučení pro všechny policisty, kteří se mohou s institutem vykazání setkat je takové, aby se jeho využití nebáli, ač se jedná o značný zásah do práv a svobod jiných osob a plně jej využívali dle zákona.

Celou tuto práci bych chtěla ukončit větou, kterou slýchám téměř při každém školení či přednáškách: *„Nikdy nehledej domácí násilí za každou cenu tam, kde ve skutečnosti není, ale nepřehlédni domácí násilí tam, kde opravdu je!“*

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BUSKOTTE, A. *Z pekla ven: žena v domácím násilí*, Brno: Computer Press, 2008, 176 s., ISBN 978-80-251-1786-6
2. CONWAY, Helen L. *Domácí násilí*, 1. vydání. Překlad Jana Mandelíková, Praha: Albatros Plus, 2007. 158 s., ISBN: 978-80-00-01550-7
3. ČÍRTKOVÁ, L., *Forenzní psychologie*, Plzeň, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk s.r.o., 2004, 431s., ISBN: 80-86473-86-4
4. ČÍRTKOVÁ, L., *Policejní psychologie*, Vyd. 4., V nakl. Portál 2., rozš., Praha, Portál, s.r.o., 2004, 272 s., ISBN: 80-7178-931-3
5. ČÍRTKOVÁ, L., VITOUŠOVÁ, P., *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*, Příručka pro pomáhající profese, Praha, Grada Publishing, a.s., 2007, 191 s., ISBN: 978-80-247-2014-2
6. KRÁLÍČKOVÁ, Z., Žatecká, E., David, R., Kornel, M., *Právo proti domácímu násilí*, 1. vyd. Praha, C. H. Beck, 2011, 139 s., ISBN: 978-80-7400-381-3
7. MATES, P. a kol., *Nové policejní právo*, Praha, Právní předpisy s komentářem, Linde Praha, a.s., 2009, 338 s., ISBN: 978-80-7201-743-0
8. ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. a kol. *Domácí násilí*, Praha, Kontext, dynamika a intervence, Portál s.r.o., 2011, 186 s., ISBN: 978-80-7367-690-2

9. VARGOVÁ, B., POKORNÁ, D, TOUFAROVÁ, M., *Partnerské násilí*, Praha, Linde, 2008, 159 s., ISBN: 978-80-86131-76-4
10. VITOUŠOVÁ, P., VEDRA, V., *Domácí násilí*, Informace a praktické rady pro ohrožené osoby, Praha, Bílý kruh bezpečí, z. s., 2018, Miroslav Fehér, MJF Praha, 14 s., ISBN: 978-80-86284-82-8

Legislativní zdroje

1. ČESKO, Zákon č. 40/2009 Sb. *Trestní zákoník, Trestní předpisy, Úplné znění*, Ostrava-Hrabůvka, Sagit, a.s. 2018, 464 s., ISBN: 978-80-7488-292-0
2. ČESKO, Zákon č. 89/2012 Sb. *Občanský zákoník, Úplné znění*, Ostrava-Hrabůvka, Sagit, a.s., 2017, 320 s., ISBN: 978-80-7488-201-2

Elektronické zdroje

1. ASOCIACE PRACOVNÍKŮ INTERVENČNÍCH CENTER ČR, o.s. *Poslání a činnost APIC*, [online], [cit. 2019-03-14], dostupné z www.domaci-nasili.cz/?page_id=145
2. BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ, *Poslání a činnost*, [online], [cit. 2019-03-14], dostupné z www.bkb.cz/o-nas/poslani-a-cinnost/
3. ČESKÁ ASOCIACE PRACOVNÍKŮ LINEK DŮVĚRY, *O linkách důvěry*, [online], [cit. 2019-03-14], dostupné z www.capld.cz/o-linkach-duvery
4. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD, statistiky obyvatelstvo, [online], [cit. 2020-04-05], dostupné z <https://www.czso.cz/>

5. GAUDIA, *Gaudia proti agresí*, [online], [cit. 2019-03-14], dostupné z www.protinasil.cz
6. POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY, *Zvlášť zranitelné oběti*, [online], [cit. 2019-03-04], dostupné z www.policie.cz/clanek/zvlast-zranitelne-obeti.aspx
7. ROSA CENTRUM PRO ŽENY, *O násilí - Co dělat*, [online], [cit. 2019-03-12], dostupné z www.rosa-os.cz
8. STOP NÁSILÍ, [online], [cit. 2019-03-14], dostupné z www.stopnasili.cz
9. ZÁKONY PRO LIDI, *Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách*, [online], [cit. 2019-03-12], dostupné z www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-108

Ostatní zdroje:

Kromě výše uvedených zdrojů byly při zpracování bakalářské práce využity následující materiály:

1. Interní statistiky Policie České republiky ze systému ETŘ
2. MARTÍNKOVÁ, I., *Domácí násilí a vykázaní*, Absolventská práce 2019, Vyšší policejní škola a střední policejní škola Ministerstva vnitra v Praze

Seznam příloh

Příloha I: Časové schéma vykázaní

Příloha II: Přehled BKB o vykázaní v České republice

Seznam zkratek

ČR – Česká republika

BKB – Bílý kruh bezpečí

KŘP – krajské ředitelství policie

KRPA – Krajské ředitelství policie hl. města Prahy

KRPB – Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje

KRPC - Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje

KRPE - Krajské ředitelství policie Pardubického kraje

KRPH - Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje

KRPJ - Krajské ředitelství policie kraje Vysočina

KRPK - Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje

KRPL - Krajské ředitelství policie Libereckého kraje

KRPM - Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje

KRPP - Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje

KRPS - Krajské ředitelství policie Středočeského kraje

KRPT - Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje

KRPU - Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje

KRPZ - Krajské ředitelství policie Zlínského kraje

PČR – Policie České republiky

Seznam obrázků

Obr. 1: Obrázek časopisu Finmag k celosvětové ceně domácího násilí

Obr. 2: Model tří N

Obr. 3: Právní systém

Obr. 4: Domácí násilí na mužích

Obr. 5: Láska podle agresora

Seznam tabulek a grafů

Graf 1: Počet případů s incidentem v letech 2015-2020

Graf 2: Počet případů s vykááním v letech 2015-2020

Graf 3: Počet vykáání v období od roku 2015 do roku 2019 na 100.000 obyvatel

Graf 4: Počet opakovaně vykáaných osob v letech 2015-2020

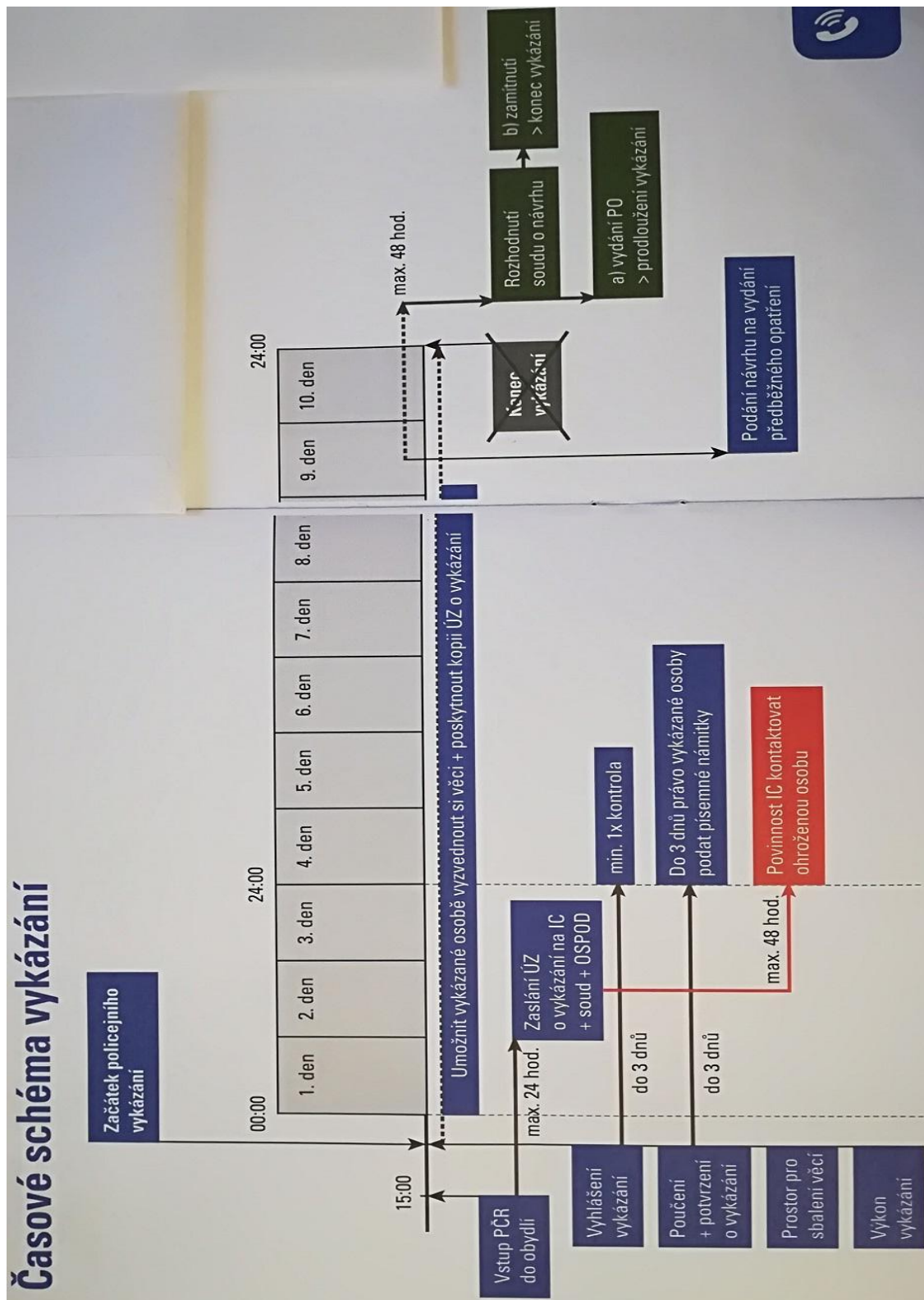
Graf 5: Vykáané osoby dle pohlaví v letech 2015-2020

Graf 6: Ohrožené osoby dle pohlaví v letech 2015-2020

Graf 7: Typ vykáané osoby v letech 2015-2020

Graf 8: Typ ohrožené osoby v letech 2015-2020

Graf 9: Porovnání statistik PČR a BKB



Příloha II: Informace o počtu policejních vykázaní násilných osob v ČR za období od 01. 01. 2007 do 31. 12. 2019, [online], 2020-04-04, dostupné z <https://www.domacinasili.cz/statistiky/>.

PŘEHLED POČTU VYKÁZÁNÍ POLICIÍ ČR DLE KRAJŮ

KRAJ	Zpracoval Bílý kruh bezpečí - 13. 1. 2020 zdroj dat: Asociace pracovníků intervenčních center ČR												celkem v jednotlivých letech										celkem				
													2019	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.															
Jihočeský	3	5	2	5	4	5	4	1	7	8	5	3	52	50	37	35	84	72	64	63	56	54	53	57	47	672	
Jihomoravský	5	7	6	11	14	12	6	12	8	9	10	15	115	82	72	82	87	118	150	128	118	124	117	106	112	1296	
Karlovarský	4	3	5	6	0	6	8	4	6	6	2	7	57	32	46	49	79	137	111	97	114	93	89	82	70	999	
Královéhradecký	11	10	8	10	8	3	7	3	7	7	9	14	97	34	22	16	44	45	52	41	35	32	57	113	73	564	
Liberecký	4	7	3	8	6	5	9	7	7	7	5	8	76	30	36	68	62	82	104	113	100	79	80	80	76	910	
Moravskoslezský	10	11	13	10	4	7	13	7	11	19	10	9	124	213	110	111	108	135	97	107	124	112	122	115	127	1481	
Olomoucký	2	13	8	5	11	5	8	3	3	5	3	7	73	44	35	43	61	112	100	94	87	109	95	93	75	948	
Pardubický	4	2	3	3	6	3	7	2	5	7	8	5	55	61	39	44	73	92	104	83	80	69	77	60	55	837	
Píseňský	1	0	2	2	4	5	1	4	2	1	4	1	27	16	22	14	27	23	30	39	42	31	26	31	31	332	
Hlavní město Praha	15	16	19	16	14	15	11	9	14	18	17	13	177	59	34	48	104	123	138	155	213	192	206	200	186	1658	
Středočeský	11	15	8	14	13	6	9	12	11	9	8	5	121	79	67	59	64	121	106	111	119	104	103	103	117	1153	
Ústecký	10	20	11	17	16	13	10	15	10	12	15	10	159	81	87	134	133	202	204	156	137	163	181	204	197	1879	
Vysočina	7	4	5	7	7	8	4	3	4	7	10	7	73	32	26	39	51	42	43	73	74	77	55	47	64	623	
Zlínský	4	4	3	3	5	3	4	4	1	9	7	3	50	49	46	36	81	126	102	101	83	67	55	57	53	856	
CELKEM VYKÁZÁNÍ	91	117	96	117	112	96	101	96	96	124	113	107	1256	862	679	778	1058	1430	1405	1361	1382	1306	1316	1348	1283	14208	
z toho opakovaná	7	9	15	13	17	11	14	10	9	20	15	22															
ij, v %	8%	8%	16%	11%	15%	11%	14%	12%	9%	16%	13%	21%															

Od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2019 celkem: 15 464

Kompletní údaje nejsou k 13.1.2020 k dispozici. Budou doplněny po jejich získání.